

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.5.2025
COM(2025) 236 final

2025/0236 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår konditionalitetssystemet, interventionstyper i form af direkte betalinger, interventionstyper i bestemte sektorer og til landdistriktsudvikling samt årlige præstationsrapporter og forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår data- og interoperabilitetsstyring, suspension af betalinger, årlig præstationsafstemning samt kontrol og sanktioner

{SWD(2025) 236 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Generel baggrund for forslaget

I de politiske retningslinjer for Kommissionen for perioden 2024-2029¹ fra Kommissionen formand, Ursula von der Leyen, opstilles en plan for bæredygtig velstand. I planen understreges behovet for at styrke konkurrenceevnen for at frigøre muligheder, fremme innovation og støtte vækst i Den Europæiske Union (EU).

I Mario Draghis rapport om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne² peges der på dyre regelbyrder, der navnlig påvirker SMV'er i form af uforholdsmæssigt store indberetningsforpligtelser, investeringsunderskud og ugunstige betingelser for mobilisering af private investeringer. I rapporten slås der til lyd for en koordineret indsats, enten ved hjælp af mindre, kumulative skridt, dristige tiltag på EU-plan eller øget nærhed for at lette disse dyre regelbyrder.

I Kommissionens konkurrenceevnekompass³ bliver rapportens henstillinger omsat til en strategisk køreplan, som skitserer fem horisontale katalysatorer, der spænder over alle politikker og sektorer. Dette omfatter systematiske forenklingsbestrebelse, der tager sigte på at strømline regelbyrden, herunder enklere, hurtigere og lettere procedurer for adgang til EU-midler. I kompasset lægges der vægt på tætte forbindelser til digitalisering med henblik på bedre dataforvaltning og minimering af overholdelses- og administrationsomkostninger.

I meddelelsen "Et enklere og hurtigere Europa"⁴ foreslås en ny måde at arbejde på mellem EU-institutionerne, medlemsstaterne og interessenterne i partnerskabets og samarbejdets ånd for at forenkle EU-reglerne, mindske regelbyrden og forbedre den måde, reglerne udformes og gennemføres på. I meddelelsen fastsættes et mål om at reducere den administrative byrde som følge af EU-reglerne med mindst 25 % for alle virksomheder og 35 % for SMV'er inden udgangen af 2029.

Som fremhævet af Kommissionen i EU-strategien for en beredskabsunion⁵ af 26. marts 2025 har covid-19-pandemien og den seneste geopolitiske udvikling vist, at Unionens økonomi og dens samfund som helhed kan blive alvorligt forstyrret af større kritiske begivenheder såsom væbnede konflikter eller hybride trusler, og at der er behov for at sikre beredskab til at forebygge og reagere på sådanne trusler. Kommissionen er navnlig opmærksom på de

¹ [Europas valg – Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029.](#)

² [Draghi, M., The future of European competitiveness, september 2024.](#)

³ [Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, COM\(2025\) 30 final: Et konkurrenceevnekompass for EU.](#)

⁴ [Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, COM\(2025\) 47 final: Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling.](#)

⁵ [Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om EU-strategien for en beredskabsunion, 26.3.2025, JOIN\(2025\) 130 final.](#)

alvorlige udfordringer, som en væbnet konflikt på en medlemsstats område eller en alvorlig infrastruktursabotage vedrørende f.eks. vandforsyning kan udgøre for landbrugere i det pågældende område. I denne forbindelse minder Kommissionen om, at som forklaret i meddelelsen om force majeure og ekstraordinære omstændigheder i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik af 30. maj 2024⁶ kan begrebet force majeure også omfatte situationer, der ikke udtrykkeligt er nævnt i artikel 3 i nævnte forordning, såsom en væbnet konflikt eller sabotage af infrastruktur på en medlemsstats område, forudsat at de relevante betingelser er opfyldt. Force majeure kan derfor fritage landbrugere i det område, der er berørt af disse begivenheder, for de retlige konsekvenser, som i henhold til de gældende regler normalt ville følge af manglende overholdelse af deres forpligtelser.

Et tæt engagement og en tæt dialog mellem EU-institutioner, landbrugere og andre interessenter inden for landbrugsfødevarer på alle niveauer er et centralt princip i "Visionen for landbrug og fødevarer"⁶. I visionen anerkendes landbrugernes afgørende rolle i samfundet, og den har til formål at styrke landbrugsfødevarerektorens konkurrenceevne og tiltrækningskraft. Med udgangspunkt i den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug⁷ skitserer den de betingelser, der er nødvendige for, at sektoren kan trives og fortsætte med at levere sine mange fordele til samfundet nu og frem mod 2040. Forenkling, forskning, innovation og digitalisering udpeges som centrale områder for at nå disse mål.

I visionen understreges det, at "[l]andbrugerne skal være iværksættere og leverandører af fødevarer og tjenester uden at skulle bære unødvendige bureaukratiske eller reguleringsmæssige byrder" for at fremme innovation og bæredygtighed i landbrugsmetoder. Denne vision samt sektorens mangfoldighed kræver skræddersyede tilgange i stedet for en "universalløsning", sammen med realitetstjek af EU-lovgivningen og forenkling, der fremmes af nye teknologier såsom automatiseret rapportering for at mindske den administrative byrde. Det er lige så vigtigt at finde den rette balance mellem lovgivningsmæssige og incitamentsbaserede politikker. I visionen anerkendes små bedrifters specifikke behov, ligesom behovet for en minimal administrativ byrde og lettere adgang til støtte fra den fælles landbrugspolitik understreges. Disse og visse andre bedrifter er ofte dårligere stillet med hensyn til at få adgang til og anvende finansiering, hvilket hæmmer deres evne til at investere, innovere og udvikle sig.

I perioden 2023-2027 støtter den fælles landbrugspolitik landbrugerne gennem nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik (de strategiske planer, planerne), der udarbejdes af medlemsstaterne i henhold til en fælles EU-ramme for at håndtere økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer. Denne tilgang styrker nærhedsprincippet i forvaltningen af den fælles landbrugspolitik samt politikkenes fokus på resultater, hvilket giver mulighed for integrerede og mere målrettede reaktioner på landbrugets udfordringer på tværs af medlemsstaternes områder. I denne tilgang spiller medlemsstaterne en vigtig rolle i at holde den administrative byrde for landbrugerne begrænset og forholdsmæssigt afpasset.

Efter de blev godkendt i 2022, er de 28 strategiske planer siden 2023 blevet gennemført og yder direkte indkomststøtte til landbrugere, finansiering af miljøordninger, bistand til investeringer, innovation, specifikke behov i visse landbrugssektorer og udvikling af landdistrikterne. Planerne indeholder en række krav, interventioner og mål på tværs af ti

⁶ [COM\(2024\) 225 final af 30.5.2024, EUR-Lex.](#)

specifikke målsætninger under den fælles landbrugspolitik, hvis fremskridt måles ved hjælp af fælles indikatorer. Planerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at opretholde landbrugernes indkomst og samtidig lette omstillingen af EU's landbrug til en bæredygtig landbrugsmodel og sikre fødevarer sikkerheden og landdistrikternes levedygtighed.

Den fælles landbrugspolitik understøttes af en veletableret ramme for indsamling og drøftelse af feedback fra interessenter gennem ekspertgrupper og grupper for civil dialog i tværgående, tematiske og sektorspecifikke fora. Netværket vedrørende den fælles landbrugspolitik samler landbrugere og andre organisationer, forvaltninger, forskere, iværksættere og andre aktører for at udveksle viden og oplysninger, hvilket tilskynder til peer-to-peer-læring og udveksling af god praksis. Forvaltningsrammen i de strategiske planer, herunder overvågningskomitéerne, giver mulighed for inddragelse af interessenter på medlemsstatsniveau.

Specifik kontekst og målsætninger

Det første år af planernes gennemførelse faldt sammen med starten på den russiske angrebskrig mod Ukraine, som siden i væsentlig grad har påvirket markederne og ændret den bredere kontekst for EU's landbrugspolitik. Samtidig har naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser i væsentlig grad påvirket mange landbrugeres produktion i hele EU.

Efter omfattende protester fra landbrugere i begyndelsen af 2024 og drøftelser i Det Europæiske Råd om de udfordringer, som landbrugssektoren står over for, samt feedback fra EU-institutioner og interessenter om det første år for gennemførelsen af de strategiske planer, fremlagde Kommissionen en række målrettede tilpasninger af den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik⁷. Disse tilpasninger havde til formål at afstemme EU's retlige ramme bedre til forholdene på bedrifterne, forbedre medlemsstaternes forvaltning af planerne og mindske kontrolbyrden for landbrugere.

Debatten om forenkling af den fælles landbrugspolitik fortsatte i 2025 med udgangspunkt i erfaringerne fra 2024, som var det andet år for planernes gennemførelse. EU's landbrugsministre mødtes den 27. januar 2025 og opfordrede til yderligere forenkling. Disse opfordringer viste overordnet set, at der er behov for at forbedre konkurrenceevnen for EU's bedrifter, mindske byrden for både landbrugere og offentlige forvaltninger og fordele de begrænsede ressourcer mere effektivt for at imødekomme skiftende behov. Det har også vist sig, at visse muligheder, der skabes med den fælles landbrugspolitik, fortsat ikke udnyttes fuldt ud, fordi de er så komplekse at gennemføre og forvalte. Visse grupper af landbrugeres særlige omstændigheder, metoder og behov anerkendes heller ikke altid, hvilket kan føre til overlappende forpligtelser.

Med de foreslåede tilpasninger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik har Kommissionen til hensigt at forbedre gennemførelsen ved at sikre en hurtig og solid reaktion på de problemer, der er blevet konstateret, og på de nye udfordringer. Reaktionen bør øge fleksibiliteten for medlemsstaterne og mindske byrden for landbrugere, således at de gør brug af alle mulighederne i den fælles landbrugspolitik, samtidig med at den fælles

⁷ [Forordning – EU – 2024/1468 – DA – EUR-Lex.](#)

landbrugspolitik rolle med hensyn til at støtte omstillingen af det europæiske landbrug opretholdes.

Visionen for landbrug og fødevarer skitserede centrale områder i den nuværende lovgivningsmæssige ramme for landbruget, som skal tilpasses (mens andre, mere vidtrækkende spørgsmål vil blive taget op i drøftelserne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik efter 2027). Det foreliggende forslag behandler disse spørgsmål som følger:

- Forenkling på bedriften og strømlining af kravene for bedre at tilpasse sig forskellige situationer og forskellige landbrugsmetoder. Dette vil f.eks. ske ved at tilpasse den fælles landbrugspolitik rammeregler for konditionalitet til de metoder, som de økologiske landbrugere anvender, tillade betalinger pr. husdyr og bistade for miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser og bio-ordninger, navnlig under hensyntagen til økologisk landbrug, give mere fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af GLM 1, 2 og 4, samtidig med at disses bidrag til deres målsætninger opretholdes, hvilket giver mulighed for hurtigt at udbetale støtte i tilfælde af krise ved at gøre risikostyringen mere fleksibel for visse afgrøder og typer landbrugere.
- Strømlining af støtten til små og mellemstore bedrifter ved at tilskynde medlemsstaterne og landbrugerne til i højere grad at gøre brug af forenklede betalinger. Dette vil f.eks. ske ved at forhøje det årlige loft for faste betalinger til mindre landbrugere eller ved at støtte deres virksomhedsudvikling.
- Løft til konkurrenceevnen. Ud over en generel forenkling vil dette ske ved at forenkle reglerne for finansielle instrumenter, standardomkostningsmuligheder for investeringer og udvidet finansiell støtte til frugt- og grøntsagssektoren.
- Større fleksibilitet for medlemsstaterne med hensyn til forvaltningen af de strategiske planer. Dette vil f.eks. ske ved at fjerne forpligtelsen til at gennemgå de strategiske planer, når der foretages ændringer af visse EU-retsakter, at afskaffe mekanismen for årlig præstationsafstemning, at forenkle kvalitetsvurderingen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), at give større fleksibilitet i forbindelse med metoden til kontrol af konditionalitet, bedre at tilpasse reglerne for ændringer mellem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), kun at kræve, at de ændringer, der er af strategisk karakter, skal godkendes af Kommissionens og at forlænge de frister, der gælder for den årlige præstationsgennemgang.

Bestræbelserne på at opnå en enkel gennemførelse af lovgivningen vil ikke være begrænset til de strategiske planer.

Den afgørende rolle, som medlemsstaterne vil spille med hensyn til at sikre en meningsfuld forenkling på grundlag af forslaget, skal også understreges. Kommissionens bestræbelser på at træffe bredere valg for at nå sine politiske mål bør også udnyttes af medlemsstaterne, således at forslagets forenklingsmål fuldt ud vil komme landbrugerne til gode.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De foreslåede ændringer stemmer overens med den generelle idé i de gældende basisretsakter om den fælles landbrugspolitik, nemlig forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116. Forslaget stemmer derfor overens med gældende bestemmelser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Med forslaget tilpasses en række bestemmelser i forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116, som er gældende, og som blev anset for at være i overensstemmelse med Unionens politik på andre områder, og der tilføjes nye bestemmelser i overensstemmelse med den generelle idé i de eksisterende basisretsakter for den fælles landbrugspolitik. Forslaget er derfor i overensstemmelse med andre EU-politikker, da det ikke indfører grundlæggende nye elementer i de eksisterende politikker.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da forslaget har til formål at ændre både forordning (EU) 2021/2115 og forordning (EU) 2021/2116.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til TEUF er kompetencen til at fastlægge EU's landbrugspolitik delt mellem EU og medlemsstaterne. EU udøver sin kompetence ved at vedtage forskellige retsakter, der definerer og gennemfører EU's fælles landbrugspolitik, jf. artikel 38-44 i TEUF. Forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 er en del af EU's lovgivningsmæssige ramme for den fælles landbrugspolitik. For at afhjælpe visse vanskeligheder, skabe forenkling og mindske den administrative byrde er det nødvendigt at ændre disse forordninger, og dette kan kun gøres på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget ændrer kun de gældende forordninger, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde de ovenfor anførte mål. Det mindsker den administrative byrde for medlemsstaterne og landbrugerne og tilføjer kun nye elementer i det omfang, det er strengt nødvendigt for at tilpasse de eksisterende forordninger til de ovenfor anførte mål.

- **Valg af instrument**

Eftersom de to oprindelige retsakter er forordninger vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, bør ændringerne heraf også indføres ved hjælp af en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet under anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interessenter**

Forslaget imødekommer landbrugets forventninger og Rådets og medlemsstaternes gentagne opfordringer til hurtigst muligt at afhjælpe de administrative byrder og flaskehalse i den lovgivningsmæssige ramme for den fælles landbrugspolitik.

I forbindelse med udarbejdelsen af dette forslag gennemgik Kommissionen input fra de nationale forvaltninger, Europa-Parlamentets COMAGRI-udvalg og repræsentanter for landbrugerne, der blev indsendt i 2024, og som omfattede over 500 individuelle forslag. Den gennemgik også mere end 400 forslag fra medlemsstaterne, som de indsendte efter drøftelserne den 27. januar 2025 i Rådet (landbrug og fiskeri). Disse forslag dækkede en bred vifte af politiske, gennemførelsesmæssige, organisatoriske og økonomiske spørgsmål vedrørende både den fælles landbrugspolitik og lovgivning uden for den fælles landbrugspolitik.

Kommissionen tog også stilling til feedback efter drøftelser om gennemførelsen af de strategiske planer i Kommissionens ekspertgrupper og netværket vedrørende den fælles landbrugspolitik og spontane bidrag fra forskellige interessentgrupper, herunder landbrugsorganisationer og miljø-NGO'er.

Den 24. marts 2025 blev der indkaldt til et møde i gruppen for civil dialog vedrørende strategiske planer og horisontale spørgsmål under den fælles landbrugspolitik for at drøfte mulige forenklingsforanstaltninger. På dette møde udvekslede deltagerne idéer om forenkling af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik og mere generelt EU-lovgivning på områder, der er relevante for landbrugerne. De udvekslede også idéer om relevansen og betydningen af nationale gennemførelsesvalg med hensyn til at forenkle rammen for den fælles landbrugspolitik for landbrugere og andre støttemodtagere. På disse møder samt i flere breve til Kommissionen understregede visse interessenter behovet for ikke at forenkle på en måde, der ville være skadelig for de politiske målsætninger vedrørende miljø eller rimelige arbejdsvilkår. Andre understregede også betydningen af retssikkerhed for landbrugerne.

EU-netværket for den fælles landbrugspolitik tematiske gruppe om forenkling mødtes den 2. april 2025 for at udveksle synspunkter om gennemførelsesudfordringer, der kan tackles ved hjælp af forenkling, og for at indsamle eksempler på foranstaltninger, der allerede er truffet på medlemsstatsniveau, og som kan kopieres som god praksis i forbindelse med den fælles landbrugspolitik samt i forbindelse med overvågning, rapportering og kontrol.

Der blev indsamlet yderligere dokumentation gennem en undersøgelse om landbrugere, hvor der i 2024 blev modtaget næsten 27 000 svar om deres erfaringer med og opfattelser af at ansøge om støtte under den fælles landbrugspolitik og de dermed forbundne forpligtelser. Denne undersøgelse sammen med opfølgende dybdegående interviews med en stikprøve af respondenter og undersøgelser og interviews med andre støttemodtagere og interessenter under den fælles landbrugspolitik på EU-plan og medlemsstatsplan dannede grundlag for en undersøgelse af forenkling og den administrative byrde for landbrugere og andre støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Forslaget tager hensyn til resultaterne og konklusionerne fra den eksterne undersøgelse om forenkling og administrative byrder for landbrugere og andre støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik, der blev gennemført i 2024-2025⁸. Undersøgelsen indsamler og analyserer støttemodtagernes og rådgivningstjenesternes perspektiv på de vigtigste kilder til administrative byrder og vanskeligheder i overholdelsen af kravene i forbindelse med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik for 2023-2027, vurderer byrden for støttemodtagerne og afdækker den byrde, der følger af lovgivningen om den fælles landbrugspolitik på EU-plan, og den byrde, der er forbundet med medlemsstaternes gennemførelsesvalg og mulig overregulering, og drager konklusioner om de vigtigste forenklingsforanstaltninger/-områder set ud fra støttemodtagernes perspektiv.

- **Konsekvensanalyse**

I betragtning af det presserende behov for at fremsætte forslag til foranstaltninger til løsning af de konstaterede problemer har det ikke været muligt at udarbejde en komplet konsekvensanalyse. Der er imidlertid udarbejdet et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som skal ledsage dette forslag, og som indeholder en vurdering af reduktionen af de administrative omkostninger.

Pakken styrer den fælles landbrugspolitik i den retning, der er skitseret i visionen for landbrug og fødevarer, hvilket muliggør en afbalanceret overgang til forbedrede landbrugsmetoder og støtter landbrugernes virksomhedsudviklingsmuligheder, navnlig for unge landbrugere. Den giver både medlemsstaterne og landbrugerne betydelig yderligere fleksibilitet og skaber betingelser for bedre udnyttelse af mulighederne i den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik. Med de foreslåede ændringer anerkendes det endvidere, at incitamenter til landbrugere kan være mere effektive end at indføre ændringer gennem obligatoriske krav og dermed sikre større accept og overholdelse af bæredygtighedsforbedringer. Forenklingsforslaget bevarer alle de væsentlige elementer i den fælles landbrugspolitik grønne arkitektur, herunder alle GLM-normer og støtteinstrumenter under den fælles landbrugspolitik, som fortsat vil blive udformet således, at de går videre end de obligatoriske normer.

Overordnet set viser vurderingen, at pakken giver mulighed for at reducere byrden i forbindelse med den fælles landbrugspolitik betydeligt, navnlig for landbrugerne. I hvor høj grad det lykkes at reducere omkostningerne, skabe fordele og fordele disse vil imidlertid i høj grad afhænge af de valg, som medlemsstaterne træffer. Medlemsstaternes rolle med hensyn til at udnytte de nye muligheder og opnå håndgribelig forenkling for landbrugerne er afgørende.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget er specifikt udformet med henblik på at give mulighed for en omfattende forenkling af EU's retlige ramme for den fælles landbrugspolitik og mindske den administrative byrde for landbrugerne og de nationale forvaltninger.

⁸ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (2025): Study on simplification and administrative burden for farmers and other beneficiaries under the CAP, link: <https://eu-cap-network.ec.europa.eu/publications/study-simplification-and-administrative-burden-farmers-and-other-beneficiaries-under>.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er knæsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil få budgetmæssige virkninger som følge af ændringen af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, der gør det lettere at forhøje Unionens finansielle bistand til sektorspecifikke interventioner i frugt- og grøntsagssektoren.

Den finansielle støtte fra Unionen til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren, der er godkendt af medlemsstaterne til gennemførelse af driftsprogrammer, vil blive begrænset til en vis procentdel (fra 4,1 % til 5,5 % afhængigt af typen af støttemodtagere og de forfulgte mål) af værdien af disse producentorganisationers afsatte produktion. Den foreslåede ændring af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 indebærer en eventuel forhøjelse af disse tærskler med 0,5 procentpoint for interventionerne i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Afhængigt af producentorganisationens valg kan dette øge udgifterne. Eftersom alle driftsprogrammer fra 2026 vil blive gennemført under den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik og baseret på gennemførelsen i sektoren i regnskabsåret 2024 (1,15 mia. EUR), anslås de årlige yderligere udgifter til 5,75 mio. EUR (1,15 mia. EUR x 0,05). For at gøre brug af den mulige forhøjelse skal producentorganisationerne ændre deres driftsprogrammer, og de finansielle virkninger påvirker således 2026 og 2027. Eventuelle tilknyttede udgifter forbliver under underloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

Desuden har forslaget ikkekvantificerbare budgetmæssige virkninger som følge af ændringen af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116. Den foreslåede ændring af denne bestemmelse udelukker foranstaltninger, der yder støtte til landbrugere, der er ramt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, fra finansiering under landbrugsreserven. Forslaget ændrer ikke det samlede beløb for reserven. Bestemmelsen kan imidlertid føre til lavere udgifter under reserven, hvis den ikke anvendes til foranstaltninger mod markedsforstyrrelser (artikel 219 i forordning (EU) nr. 1308/2013), foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid (artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013), andre foranstaltninger til løsning af specifikke problemer (artikel 221 i forordning (EU) nr. 1308/2013) eller aftaler og afgørelser i perioder med alvorlige skævheder på markederne (artikel 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013) (sidstnævnte er betinget af Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse og ikrafttrædelsen af den tilhørende bestemmelse i Kommissionens forslag til ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 (COM(2024) 577 final). Da det ikke på forhånd kan forudses, hvilke ekstraordinære omstændigheder der vil indtræffe, som kan berettige til støtte i form af ekstraordinære foranstaltninger, kan denne budgetmæssige virkning ikke kvantificeres. Den foreslåede ændring kan tidligst få virkning (hvis de foreslåede ændringer træder i kraft inden da) fra den 16. oktober 2025, dvs. i regnskabsåret 2026, eftersom der allerede er tildelt midler under 2025-reserven til sektorer, der er berørt af ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer⁹.

⁹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/441 af 6. marts 2025 om finansiell nødhjælp til de landbrugssektorer, der er berørt af ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer i Spanien, Kroatien, Cypern, Letland og Ungarn, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (EUT L, 2025/441, 10.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/441/oj).

Eventuelle tilknyttede udgifter forbliver under underloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Som anført i artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115 er der fastlagt en resultatramme under medlemsstaternes og Kommissionens fælles ansvar. Resultatrammen gør det muligt at rapportere om, overvåge og evaluere de strategiske planers præstation under gennemførelsen. Denne ramme ændres en smule i forslaget på grund af tilpasningen af outputindikatorerne som følge af indførelsen af kriseforanstaltningerne. Der tilføjes også et nyt indberetningskrav for medlemsstaterne i en ny artikel 13a i forordning (EU) 2021/2116.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant (retsakten er en forordning)

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Kommissionen foreslår følgende ændringer af de to forordninger om den fælles landbrugspolitik:

Rammedefinitioner: Erfaringerne med gennemførelsen af definitionen af permanente græsarealer har vist, at det er svært at bruge den for landbrugssystemer med lang agronomisk omdriftstid, navnlig til at bekæmpe ukrudt. Derfor ændres bestemmelsen vedrørende denne definition, således at medlemsstaterne kan vælge at forlænge fristen, inden definitionen af permanente græsarealer træder i kraft for et græsareal, fra fem til syv år.

Konditionalitetssystem: Erfaringerne fra anvendelsen af konditionalitetssystemet i 2023-2024 viser, at der er behov for yderligere tilpasning. Den indbyrdes forbindelse mellem nationale regler og krav i GLM-normer bør præciseres for at give medlemsstaterne større fleksibilitet til at tilpasse forskellige krav. På baggrund af kravene i forordning (EU) 2018/848¹⁰ og de landbrugsmetoder, der anvendes i den økologiske sektor, bør landbrugere, der er certificeret i henhold til nævnte forordning, anses for at opfylde visse GLM-normer ud over GLM-norm 7. Ifølge en nylig metaanalyse foretaget af Alvarez 2021¹¹ er økologiske systemer i høj grad afhængige af metoder såsom vekseldyrkning, dyrkning af flere afgrøder, bevarelse af afgrøderester, ingen eller minimal jordbearbejdning, anvendelse af husdyrgødning og grøngødning, organisk affald uden for bedriften og aspekter af biologisk bekæmpelse af skadegørere for at opretholde jordens produktivitet, tilføre plantenæringsstoffer og bekæmpe skadegørere. Disse metoder er gavnlige for både jordbundsbeskyttelse og -bevarelse samt for beskyttelse af vandløb mod forurening og afstrømning. Anvendelsen af GLM-norm 1, der har til formål at opretholde andelen af permanente græsarealer, bør gøres mere fleksibel ved at øge den mulige reduktion af

¹⁰ [Forordning – 2018/848 – DA – EUR-Lex.](#)

¹¹ Alvarez, R., (2021) Comparing Productivity of Organic and Conventional Farming Systems: A Quantitative Review: <https://doi.org/10.1080/03650340.2021.1946040>.

permanente græsarealer, der ikke udløser genomlægning til permanente græsarealer, fra 5 til 10 % for at tage hensyn til strukturelle ændringer i bedrifterne, navnlig i husdyrsektoren. Anvendelsen af GLM-norm 4, der har til formål at beskytte vandløb mod forurening og afstrømning, bør også præciseres for at give medlemsstaterne mulighed for bedre at tilpasse definitionen af vandløb til definitionen af vandløb i national lovgivning, forudsat at denne definition er i overensstemmelse med hovedformålet med denne GLM-norm med henblik på bl.a. at undgå at udelukke mindre vandløb, der kan medføre forurening nedstrøms og eventuelt også på tværs af grænserne til andre medlemsstater, fra definitionen af vandløb. Metoden for kontrol af overholdelse af konditionalitetskravene strømlines også. Endelig bør de administrative omkostninger i betragtning af, at det landbrugsareal, der forvaltes af mindre landbrugere, som modtager betalinger i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, er begrænset, selv om de udgør en betydelig andel af landbrugerne i Unionen, reduceres for både medlemsstaterne og for de mindre landbrugere ved at fritage dem for anvendelsen af konditionalitetssystemet.

Direkte betalinger: Erfaringerne fra gennemførelsen viser, at betalingen til mindre landbrugere (artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115), der består af et fast beløb og en enklere ansøgningsproces, ikke blev brugt af mange medlemsstater. Forslaget forhøjer derfor det maksimale faste beløb til de deltagende landbrugere til 2 500 EUR. Desuden foreslås det, at medlemsstaterne skal have mulighed for at give landbrugere, der modtager et fast beløb, mulighed for at ansøge om betalinger under bio-ordninger.

Bio-ordninger og miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser: For at kunne dække omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af GLM 2, der har til formål at bevare tørvemoser og vådområder, og som ikke ændres med det nuværende forslag, bør medlemsstaterne have mulighed for at udelukke denne GLM fra basisscenariet for bio-ordninger og miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser. Samtidig kan der inden for rammerne af bio-ordningerne, hvis medlemsstaterne beslutter det, fortsat ydes støtte til anden forvaltningspraksis i vådområder og tørvemoser end beskyttelse af disse, f.eks. genopretning i form af genetablering eller gennemførelse af paludikultur, navnlig med henblik på at øge disse områders potentiale for kulstofbinding.

For at muliggøre støtte til økologiske landbrugsmetoder for husdyr bør det desuden være muligt for medlemsstaterne at yde støtte til forpligtelser vedrørende omlægning eller opretholdelse af økologiske landbrugsmetoder i form af en årlig betaling for husdyrenheder. Det bør også være muligt at yde støtte til forpligtelser til forbedring af landbrugsmetoder i forbindelse med biavl i form af en årlig betaling for bistader, da det er nødvendigt at støtte bæredygtige metoder hos biavlere, og det ikke er hensigtsmæssigt at anvende husdyrenheder til dette formål.

Sektorspecifikke interventionstyper: På grundlag af medlemsstaternes erfaringer med gennemførelsen af sektorspecifikke interventioner i frugt- og grøntsagssektoren bør muligheden for øget støtte udvides for at styrke landbrugernes position i forsyningskæden i disse sektorer.

Krisebetalinger: Erfaringen har vist, at landbrugsreserven hovedsagelig anvendes i forbindelse med naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold, selv om dens primære mål er at hjælpe landbrugerne i tilfælde af markedsforstyrrelser. Det foreslås derfor klart at begrænse anvendelsen heraf til sådanne begivenheder. I betragtning af den stigende hyppighed af sådanne ugunstige vejrforhold og de betydelige tab, de medfører, foreslås det desuden at ændre reglerne om interventionstyperne direkte betalinger og landdistriktsudvikling med henblik på at indføre to yderligere krisebetalinger, som medlemsstaterne kan mobilisere i tilfælde af naturkatastrofer og ugunstige vejrforhold. For at undgå en uforholdsmæssig stor

indvirkning på andre interventioner, der er fastsat i de strategiske planer, bør de beløb, der afsættes til disse interventioner, begrænses til en maksimal procentdel af de samlede årlige tildelinger til direkte betalinger og landdistriktsudvikling, og betalingerne bør ikke fordreje samhandelen. Forslaget udelukker de nye supplerende krisebetalinger inden for rammerne af direkte betalinger fra anvendelsesområdet for konditionalitetssystemet og systemet med social konditionalitet, der gælder for areal- og dyrebaserede betalinger, da de har til formål at afhjælpe den vanskelige situation, som landbrugere, der lider store tab, befinder sig i. Endelig indføres der for at øge den potentielle virkning af sådanne betalinger bestemmelser, der gør det muligt at betale national finansiering.

Risikostyring: Erfaringerne med gennemførelsen har vist, at der ikke gøres nævneværdigt brug af artikel 19 i forordning (EU) 2021/2115, der giver mulighed for at anvende en del af landbrugernes direkte betalinger som bidrag til risikostyringsordninger. Reglerne om beregning af tab for risikostyringsinterventioner, der støttes af den fælles landbrugspolitik, viste sig heller ikke at være hensigtsmæssige for visse typer jord og kategorier af landbrugere. Det foreslås derfor at ændre artikel 19 og 76 i forordning (EU) 2021/2115 for yderligere at bidrage til udbredelsen af sådanne ordninger.

Andre ændringer vedrørende interventionstyper til landdistriktsudvikling:

- For at bringe principperne for beregning af betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav, i overensstemmelse med de ændringer, der er foretaget med hensyn til GLM-norm 2, og reglerne for beregning af betalinger for bio-ordninger og miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, bør det være muligt for medlemsstaterne at medtage ulemper, der følger af kravene i GLM-norm 2, i sidstnævnte beregning. Desuden bør det i forbindelse med miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser være muligt at yde betalinger pr. husdyrenhed og betalinger pr. bistade.
- Virksomhedsudvikling af små bedrifter bør fremmes for at forbedre deres konkurrenceevne og levedygtighed, samtidig med at betalingen holdes enkel. Det foreslås derfor, at der etableres en særlig betaling til dette formål. Anvendelsen af forenkede omkostningsmuligheder, som har et betydeligt forenklingspotentiale, bør fremmes ved at indføre muligheden for at anvende de forenkede omkostningsmuligheder, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060, uden at der er behov for yderligere begrundelse.
- Med hensyn til anvendelsen af finansielle instrumenter har erfaringerne med gennemførelsen vist, at der er synergier, der kan udnyttes i forbindelse med gennemførelsen og kontrollen mellem den fælles landbrugspolitik finansielle instrumenter og de andre finansielle instrumenter, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060, navnlig med hensyn til revisionssporet, uregelmæssigheder og finansielle korrektioner eller støtteberettigelsesregler med hensyn til moms, som bør tilpasses. Den generelle statsstøtteordning i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2023/2831¹² er for nylig blevet ændret, og det maksimale gældende loft for bruttosubventionsækvivalenten skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

¹²

[Forordning - EU - 2023/2831 - DA - EUR-Lex](#)

- Med hensyn til medlemsstaternes overførsler af ELFUL-tildelinger til InvestEU er der behov for at ændre den eksisterende lovgivning for at sikre fuld udnyttelse af de nye muligheder, der er indført med artikel 10a, stk. 4, i forordning (EU) 2021/523¹³.

Ændringer af den strategiske plan: Erfaringen har vist, at ændringerne af de strategiske planer indeholder flere tekniske og strategiske elementer, der gør dem komplekse for medlemsstaterne. For at forenkle ændringsprocedurerne og gøre dem mere effektive, navnlig for så vidt angår elementer i de strategiske planer, der ikke er af strategisk karakter, bør Kommissionens godkendelse kun kræves for strategiske ændringer af de strategiske planer. Desuden har gennemførelsen også vist, at forskellige regler for interventioner, der finansieres af henholdsvis EGFL og ELFUL, kan skabe usikkerhed for landbrugerne og øge kompleksiteten for medlemsstaterne, når de foreslår ændringer af de strategiske planer. For at fremme synergien mellem EGFL og ELFUL er det nødvendigt at ændre artikel 86 og artikel 119, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115 for at give mulighed for, at udgifter bliver berettigede til støtte fra EGFL fra den ikrafttrædelsesdato, som medlemsstaten har fastsat, og som den kan fastsætte til en dato, der ligger senere end datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring. Forslaget til den dato, hvor EGFL-relaterede ændringer får virkning, bør føjes til listen over punkter, der kræver en udtalelse fra overvågningskomitéen for at sikre, at landbrugere og andre støttemodtagere har tilstrækkelig tid til at tage hensyn til ændringen af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik. Andre bestemmelser tilpasses for at afspejle ændringerne af artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115.

Årlig præstationsafstemning: I lyset af de erfaringer, der er indhøstet efter den første årlige præstationsafstemning for regnskabsåret 2023, bør den årlige præstationsafstemning ophøre for at lette den administrative byrde for medlemsstaterne. Denne forenkling vil, samtidig med at den sikrer den fælles landbrugspolitikens præstationer via betingelserne for støtteberettigelse for udgifter i artikel 37, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2021/2116 og den toårige præstationsgennemgang, der er omhandlet i artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, også føre til en forenkling af den årlige præstationsrapport, da de oplysninger, der udelukkende kræves med henblik på den årlige præstationsafstemning, ikke længere vil være nødvendige. Muligheden for at fastsætte en anvendelse med tilbagevirkende kraft for så vidt angår ændringerne vedrørende sletning af den årlige præstationsafstemning og de tilsvarende ændringer af artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115 fra regnskabsåret 2025 vil afhænge af det nøjagtige indhold af og datoen for ikrafttrædelsen af sådanne ændringer i denne forordning. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at afgøre, om en sådan anvendelse med tilbagevirkende kraft kan tillades. Hvorvidt det kan lade sig gøre, bør drøftes med de to EU-lovgivere i lyset af denne forordnings endelige indhold og ikrafttrædelsesdato.

Årlig præstationsrapport og andre bestemmelser: Med hensyn til den årlige præstationsrapport har erfaringerne vist, at dens forbindelse med præstationsgennemgangen hvert andet år, skal styrkes ved at præcisere, at begrundelser for manglende opfyldelse af delmål med henblik på præstationsgennemgangen hvert andet år bør medtages i den årlige præstationsrapport. Fristerne for vurdering af rapporten revideres også i lyset af erfaringerne med gennemførelsen.

¹³ [Forordning – 2021/523 – DA – EUR-Lex.](#)

Ajourføring af forordningen om strategiske planer til nye lovgivningsmæssige retsakter:

Artikel 120 og 159 i forordning (EU) 2021/2215 sikrer, at listen over EU-retsakter i bilag XIII til nævnte forordning vedrørende miljø og klima ajourføres og anvendes af medlemsstaterne som grundlag for at vurdere, om deres strategiske planer bør ændres. I betragtning af at vi befinder os midt i gennemførelsesperioden for de strategiske planer, og at meget få retsakter, som er relevante for disse strategiske planer, er blevet vedtaget eller ændret for nylig, vil sådanne strategiske ændringer forstyrre gennemførelsen af de strategiske planer. Disse bestemmelser bør derfor udgå for at sikre stabilitet i Unionens retlige ramme indtil udgangen af programmeringsperioden.

Endelig tilpasses bilag I, II og III til forordning (EU) 2021/2115 til ovennævnte ændringer for at medtage nye outputindikatorer for de nye typer støtte, der er indført i henhold til de nyligt tilføjede artikel 41a og 78a i nævnte forordning, og for at tilpasse listen over outputindikatorer til ændringen af artikel 75 i nævnte forordning samt for at angive det relevante stykke i WTO-aftalen om landbrug for de nyligt oprettede interventioner og for at indføre ændringer af GLM-norm 1 og 4.

Data om den fælles landbrugspolitik og interoperabilitetsstyring: Den manglende koordinering på medlemsstatsniveau samt de forskelle, der er konstateret i den digitale omstilling mellem medlemsstaterne, hindrer en effektiv gennemførelse af interoperabilitet, herunder problemfri udveksling af data, mellem de informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik og dens fordele. Der foreslås derfor bestemmelser for at sikre, at hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at udarbejde og gennemføre en køreplan for at opnå og opretholde interoperabilitet og problemfri udveksling af data.

Anvendelse af landbrugsreserven: I artikel 16 i forordning (EU) 2021/2116 fastsættes reglerne for landbrugsreserven. Erfaringerne med gennemførelsen heraf har vist, at den i de seneste år i stigende grad er blevet anvendt til at hjælpe landbrugere, der lider tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser. Bestemmelsen ændres, således at landbrugsreserven igen anvendes til det oprindelige formål, nemlig at afbøde virkningerne af markedsforstyrrelser.

Kontrol af og tilsyn med landbrugere: Med hensyn til kontrol af landbrugere har ændringerne til formål at mindske byrden og kontrolpresset på landbrugere ved at indføre målet om "én kontrol om året", som fastsætter, at medlemsstaterne skal tilrettelægge kontrollen på stedet af støtteansøgninger, betalingsanmodninger eller konditionalitet således, at der så vidt muligt ikke foretages flere kontroller af den samme støttemodtager i løbet af et år, undtagen når omstændighederne kræver endnu en kontrol for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

Erfaringerne med kvalitetsvurderingerne af markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet peger på muligheden for synergier, der kan udnyttes, samtidig med at gennemførelsen forenkles, og behovet for besøg på stedet reduceres. Det foreslås derfor at sammenlægge disse systemer.

Med hensyn til konditionalitetskontrol har erfaringerne med anvendelsen af konditionalitetskontrollsystemet vist, at visse betingelser er unødigt strenge og pålægger medlemsstaterne en urimelig byrde uden nødvendigvis at forbedre beskyttelsen af EU-midlerne. For at strømline kontrollsystemet bør kravet om en årlig revision af kontrollsystemet fjernes, og de faktorer, der skal tages i betragtning i risikoanalysen, bør overlades til medlemsstaternes skøn. Desuden kan andre små støttemodtagere end landbrugere ikke drage

fordel af de undtagelser fra konditionalitetskontrol og sanktioner, der blev indført ved forordning (EU) 2024/1468. Det område, som disse støttemodtagere forvalter, er begrænset, og sanktionerne er generelt lave. I betragtning af det dækkede område og den administrative byrde, der er forbundet med kontrollen og anvendelsen af sanktioner for konditionalitet, bør der fastsættes bestemmelser, således at andre små støttemodtagere end landbrugere også undtages fra konditionalitetskontrol og fra anvendelsen af administrative sanktioner for konditionalitetskrav.

Endelig bør artikel 102 og 103 i forordning (EU) 2021/2116, der fastsætter regler for Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser og udvalgsproceduren, ændres for at tage hensyn til ændringer af andre bestemmelser i forordning (EU) 2021/2116, der indføres ved dette forslag.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår konditionalitetssystemet, interventionstyper i form af direkte betalinger, interventionstyper i bestemte sektorer og til landdistriktsudvikling samt årlige præstationsrapporter og forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår data- og interoperabilitetsstyring, suspension af betalinger, årlig præstationsafstemning samt kontrol og sanktioner

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse "Et konkurrenceevnekompas for EU"¹⁶ og "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling"¹⁷ understreger Kommissionen behovet for at styrke konkurrenceevnen, fremme innovation og støtte væksten i hele Unionen, og forenkling og reduktion af den administrative byrde er i denne forbindelse afgørende faktorer. Det er derfor nødvendigt at tage hånd om de dyre regelbyrder, kompleksiteten af lovgivningen og gennemførelsen heraf, herunder overdreven rapportering, samtidig med at der tages hensyn til små og mellemstore enheders specifikke behov.
- (2) I Kommissionens meddelelse "En vision for landbrug og fødevarer"¹⁸ understreges det, at landbrugere for at fremme innovation og bæredygtighed i landbrugspraksis skal være iværksættere og leverandører uden at skulle bære unødvendige bureaukratiske eller reguleringsmæssige byrder. Dette perspektiv og sektorens mangfoldighed kræver skræddersyede tilgange snarere end "universalløsninger" i kombination med et

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...]. .

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...]. .

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Et konkurrenceevnekompas for EU (COM(2025) 30 final, 29.1.2025).

¹⁷ Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling, Europa-Kommissionen 2024-2029. [8556fc33-48a3-4a96-94e8-8ecacef1ea18_en](#).

¹⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "En vision for landbrug og fødevarer – Sammen skaber vi en attraktiv landbrugs- og fødevareresektor i EU for de kommende generationer" (COM(2025) 75 final, 19.2.2025).

realitetstjek af EU-lovgivningen og forenklingstiltag, idet der også tages hensyn til fordelene ved digitale teknologier såsom dem, der muliggør automatiseret rapportering. Der er behov for en bedre balance mellem krav og incitamenter for at styre landbrugets omstilling til bæredygtighed og fremme innovation. Små bedrifter, der har særlige behov, og som understøtter landdistrikternes levedygtighed ved at beskytte naturen og levebrødet, har behov for en mere tilpasset og enkel støtte under den fælles landbrugspolitik, der minimerer den administrative byrde. Små bedrifter og visse andre bedrifter er ofte dårligere stillet med hensyn til at få adgang til og anvende finansiering, hvilket hæmmer deres evne til at investere, innovere og udvikle sig.

- (3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115¹⁹ fastsættes regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik ("strategiske planer") og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL). Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116²⁰ fastsættes regler om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik. I 2024 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2024/1468²¹ med henblik på at tilpasse EU-rammebestemmelserne for støtte under den fælles landbrugspolitik bedre til forholdene på bedrifterne, forbedre medlemsstaternes forvaltning af de strategiske planer og mindske kontrolbyrden. Kommissionen har desuden vedtaget delegeret forordning (EU) 2024/1235²² om ændring af delegeret forordning (EU) 2022/126²³ for så vidt angår reglerne om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1), hvorved medlemsstaterne navnlig har fået mulighed for at justere referenceandelen for GLM-norm 1 på grundlag af strukturelle ændringer i landbrugssystemerne og for at indrømme landbrugere og andre støttemodtagere undtagelser fra forpligtelsen til genomlægning.
- (4) Feedbacken og erfaringerne fra de to år, hvor de strategiske planer er blevet gennemført i henhold til de nuværende EU-rammebestemmelser for den fælles

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj>).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468 af 14. maj 2024 om ændring af forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, ordninger for klimaet, miljøet og dyrevelfærd, ændringer af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, revision af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og fritagelser fra kontrol og sanktioner (EUT L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj>).

²² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1235 af 12. marts 2024 om ændring af delegerede forordning (EU) 2022/126 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår reglerne om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L, 2024/1235, 26.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1235/oj).

²³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/126 af 7. december 2021 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 med yderligere krav vedrørende visse interventionstyper, som medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om i deres strategiske planer for perioden 2023-2027 i henhold til nævnte forordning, samt regler om andelen af permanente græsarealer med henblik på normen for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM-norm 1) (EUT L 20 af 31.1.2022, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/126/oj).

landbrugspolitik, viser, at der er behov for yderligere begrænsede tilpasninger af denne lovgivning for at afhjælpe de konstaterede flaskehalse og forenkle de komplekse regler. Der tages f.eks. i EU-rammebestemmelserne for den fælles landbrugspolitik endnu ikke tilstrækkeligt hensyn til særlige omstændigheder, metoder og behov hos visse grupper af landbrugere, f.eks. økologiske landbrugere, unge landbrugere, mindre landbrugere og husdyravlere, hvilket betyder, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at tilpasse de forskellige instrumenter til disse landbrugeres særlige omstændigheder, behov og metoder. Der gøres desuden ikke tilstrækkeligt brug af visse af de forenklingsmuligheder, der findes i den fælles landbrugspolitik, f.eks. anvendelsen af faste beløb eller forenkledede omkostningsmuligheder, fordi de er komplekse at gennemføre og forvalte. Dette kan føre til overlappende eller tvetydige krav til landbrugerne, komplicere landbrugernes adgang til støtte og hindre landbrugernes virksomhedsudviklingsmuligheder, f.eks. for unge og nye landbrugere. Der mangler også en vis fleksibilitet i reglerne for medlemsstaternes forvaltning og ændring af deres strategiske planer og opfyldelse af deres rapporteringsforpligtelser. Endelig er der stadig behov for at lette byrden ved besøg og kontrol på bedrifterne både for landbrugerne og de administrative organer, navnlig ved i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) at indføre mere effektive metoder til kvalitetsvurdering og konditionalitetskontrol. Hvis disse flaskehalse overvindes, og den manglende fleksibilitet afhjælpes, burde det blive lettere for medlemsstaterne at anvende de strategiske planer til at udnytte mulighederne mest muligt til gavn for landbrugerne og andre støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik, mindske den administrative byrde, lette kompleksiteten og gøre bedre brug af de knappe ressourcer.

- (5) I artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes det, at når et landbrugsareal anvendes som græsareal og er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere, skal det betragtes som et permanent græsareal. Nogle landbrugssystemer indebærer imidlertid omdrift på agerjord, hvor græs eller andet grøntfoder ikke indgår i omdriften i perioder på over fem år, men hvor disse områder pløjes op, så de forbliver agerjord. Som følge heraf har landbrugerne i de medlemsstater, hvor sådanne landbrugssystemer anvendes, vanskeligt ved at forvalte deres agronomiske omdrift og forblive levedygtige, samtidig med at de opfylder kravene til gennemførelse af GLM-norm 1. Desuden kan anvendelsen af længere omdrift med græsarealer medføre betydelige fordele med hensyn til biodiversitet og økosystemtjenester, samtidig med at landbrugerne får større fleksibilitet i deres agronomiske forvaltning. For at fremme en sådan fleksibel og bæredygtig agronomisk praksis for forvaltning af græsarealer bør det derfor være muligt for medlemsstaterne at forlænge den periode, der danner grundlag for klassificering af et areal som permanent græsareal, fra fem år til syv år. Artikel 4, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2021/2115 bør derfor ændres.
- (6) For at minimere risikoen for negative virkninger for det indre marked og den internationale handel af de nye krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser, der ydes i henhold til artikel 41a og 78a i forordning (EU) 2021/2115, bør de interventioner, inden for rammerne af hvilke denne EU-støtte ydes, udformes af medlemsstaterne på en sådan måde, at de opfylder kriterierne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den "grønne boks").
- (7) Artikel 11 i forordning (EU) 2021/2115 indeholder bestemmelser om en mekanisme til gennemførelse af aftalememorandummet om visse olieafgrøder, herunder bestemmelser om stigninger i planlagte output og nedsættelseskoefficienter, der tager

sigte på at forhindre en overskridelse af det maksimale støtteareal for hele Unionen. Nævnte bestemmelse skal tilpasses for at tage hensyn til de ændringer af artikel 119 i nævnte forordning, der indføres ved denne forordning.

- (8) I betragtning af den ekstraordinære karakter af den betaling, som landbrugeren vil modtage i en krisesituation, hvor vedkommende har lidt betydelige produktionstab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser, og for at sikre sammenhæng med de betalinger, der er omhandlet i artikel 78a i forordning (EU) 2021/2115, bør det konditionalitetssystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 12, ikke finde anvendelse på supplerende betalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der ydes inden for rammerne af direkte betalinger i henhold til nævnte forordnings artikel 41a.
- (9) Konditionalitetssystemet, der omfatter lovgivningsbestemte forvaltningskrav og normer for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM), har til formål at bidrage til udviklingen af bæredygtigt landbrug gennem øget bevidsthed hos støttemodtagerne om behovet for at overholde disse grundlæggende normer og krav. Det har også til formål at øge den fælles landbrugspolitik overensstemmelse med de mål for miljø, folkesundhed, plantesundhed og dyrevelfærd, der forfølges med EU-lovgivningen. I betragtning af det begrænsede landbrugsområde, der forvaltes af mindre landbrugere, som modtager betalinger inden for rammerne af de interventioner, der er omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, giver anvendelsen af konditionalitetssystemet på sådanne mindre landbrugere, der forvalter størstedelen af bedrifterne i Unionen, imidlertid ikke tilstrækkelige fordele i forhold til de betydelige omkostninger, der er forbundet hermed, men pålægger disse landbrugere og de nationale forvaltninger en tung administrativ byrde. For at reducere disse omkostninger og lette den dermed forbundne administrative byrde bør mindre landbrugere være undtaget fra anvendelsen af konditionalitetssystemet.
- (10) De GLM-normer, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2021/2115, er en del af det konditionalitetssystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 12. De bidrager til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, beskyttelse af miljøet, herunder vandet, jorden og biodiversiteten i økosystemerne. De generelle principper for økologisk produktion i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848²⁴ er baseret på bevarelse af naturlige landskabselementer såsom naturarvslokaliteter og en forsvarlig udnyttelse af energi og naturressourcer såsom vand, jord, organiske stoffer og luft.
- (11) GLM-norm 1, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at opretholde permanente græsarealer for at bevare kulstoflagrene. I punkt 1.7.3 og 1.9.1.1 i bilag II til forordning (EU) 2018/848 understreges betydningen af at maksimere anvendelsen af græsningsarealer og græsarealer, hvilket forhindrer omlægning af permanente græsarealer til andre arealanvendelser og bevarer kulstoflageret i permanente græsarealer i overensstemmelse med hovedformålet med GLM-norm 1. GLM-norm 3, 5 og 6, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at bevare jordens indhold af organiske stoffer, begrænse erosion og beskytte jorden i følsomme perioder. Disse mål nås allerede ved hjælp af de

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

jordbearbejdnings- og dyrkningsmetoder, der anvendes i økologisk planteproduktion, navnlig dem, der er omhandlet i punkt 1.9 i bilag II til forordning (EU) 2018/848. GLM-norm 4, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte vandløb mod forurening. Tilsvarende har punkt 1.5, 1.7, 1.9 og 1.10 i bilag II til forordning (EU) 2018/848 til formål at mindske risikoen for vandforurening ved at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler, begrænse anvendelsen af gødningsstoffer og pesticider og begrænse belægningsgraden. Erfaringen har vist, at økologisk landbrug har en positiv indvirkning for så vidt angår udvaskning og afstrømning af næringsstoffer, hvilket gør det mindre sandsynligt, at en økologisk landbruger vil forringe vandkvaliteten, og det betyder, at hovedmålsætningen med GLM-norm 4 opfyldes. I betragtning af de principper og regler, der er fastsat i forordning (EU) 2018/848, og de eksisterende metoder, der benyttes i de økologiske landbrugssystemer, bør økologiske landbrugere, hvis bedrifter i deres helhed er certificeret i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, derfor anses for at overholde GLM-norm 1, 3, 4, 5 og 6, lige som det allerede er tilfældet med GLM-norm 7.

- (12) For at forbedre sammenhængen mellem kravene til landbrugerne og forenkle medlemsstaternes fastsættelse af GLM-normer bør artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at præcisere, at medlemsstaterne kan fastsætte GLM-normerne i deres strategiske planer i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, forudsat at disse nationale krav er i overensstemmelse med de GLM-normer, der er opført i bilag III til nævnte forordning. Det bør navnlig præciseres, at GLM-normerne i de strategiske planer ikke behøver at være mere vidtgående end de eksisterende obligatoriske nationale krav, forudsat at disse nationale krav er i overensstemmelse med GLM-normerne i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, navnlig hovedmålsætningerne for disse GLM-normer.
- (13) I betragtning af den ekstraordinære karakter af den betaling, som landbrugeren kan modtage i en krisesituation, hvor vedkommende har lidt betydelige produktionstab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser, og for at sikre sammenhæng med de betalinger, der er omhandlet i artikel 78a i forordning (EU) 2021/2115, bør det konditionalitetssystem, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 14, ikke finde anvendelse på de supplerende betalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der ydes inden for rammerne af direkte betalinger i henhold til nævnte forordnings artikel 41a.
- (14) Naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold og katastrofale hændelser tager til i hyppighed, intensitet og varighed og har en betydelig indvirkning på landbrugssektoren i Unionen. Forordning (EU) 2021/2115 indeholder allerede en række værktøjer, som landbrugerne kan anvende til at opbygge modstandsdygtighed og reagere på kriser. Omfanget af sådanne hændelser og deres pludselige og ekstraordinære karakter gør det imidlertid nødvendigt at udvide de værktøjer, der er til rådighed for medlemsstaterne. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om supplerende krisebetalinger til landbrugere og medtage dem som en ny interventionstype i form af direkte betalinger i artikel 16 i nævnte forordning.
- (15) Artikel 19 i forordning (EU) 2021/2115 giver medlemsstaterne mulighed for at tilbageholde op til 3 % af de direkte betalinger, der skal udbetales til en landbruger, med henblik på at støtte landbrugerens bidrag til et risikostyringsværktøj. En medlemsstat, der beslutter at gøre brug af denne mulighed, skal anvende den på alle modtagere af direkte betalinger i et givet år. Erfaringen viser, at kun meget få

medlemsstater gør brug af denne mulighed. Drøftelser med medlemsstaterne har vist, at en af hindringerne for gennemførelsen af denne bestemmelse er, at det ikke er alle landbrugere, der modtager direkte betalinger, som har adgang til risikostyringsværktøjer, der enten er oprettet af medlemsstaterne eller er tilgængelige via privat forsikring. For at fremme udbredelsen og udnyttelsen af den mulighed, der er fastsat i artikel 19 i nævnte forordning, er det nødvendigt at gøre gennemførelsen heraf mere fleksibel og tilpasse den til de eksisterende forvaltningsværktøjer i medlemsstaterne. Som følge af denne ændring bør medlemsstaterne kun kunne tilbageholde op til 3 % af de direkte betalinger til de landbrugere, der er omfattet af risikostyringsordninger i et givet år. Medlemsstater, hvor alle modtagere af direkte betalinger er omfattet af risikostyringsordninger, bør fortsat kunne tilbageholde op til 3 % af alle sådanne modtageres direkte betalinger.

- (16) Den forenklede betalingsordning, som medlemsstaterne har etableret for mindre landbrugere i henhold til artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, gør proceduren for ansøgning om indkomststøtte mindre kompleks, både for de mindre landbrugere og for forvaltningerne. For at gøre ordningen mere attraktiv og tilskynde et større antal mindre landbrugere til at bruge den, bør det maksimumsbeløb, der kan modtages i henhold til ordningen, forhøjes. For at tilskynde mindre landbrugere, der modtager de betalinger, der er omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, til at deltage i de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at medregne de betalinger, som disse landbrugere modtager i henhold til bio-ordninger, i det maksimale beløb, der må udbetales, jf. nævnte forordnings artikel 28.
- (17) Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 28, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/2115 beslutter, at den betaling til mindre landbrugere, der er omhandlet i artikel 28, første afsnit, i nævnte forordning, ikke skal erstatte støtte til bio-ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31 i nævnte forordning, bør bio-ordningerne fortsat opfylde alle kravene i artikel 31, stk. 5, i nævnte forordning. Dette princip bør også overholdes for så vidt angår interventioner i henhold til artikel 70 i nævnte forordning med hensyn til landbrugere, der modtager betalinger som omhandlet i artikel 28 i nævnte forordning. For at sikre overholdelsen af det generelle princip om, at der kun ydes betalinger for forpligtelser, der er mere vidtgående end konditionalitetskravene, og for at sikre, at de interventioner, der indgår i den fælles landbrugspolitik miljø- og klimastruktur, er ambitiøse, bør landbrugere, der modtager betalinger som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115, kun modtage betalinger i henhold til de bio-ordninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 31, eller betalinger i henhold til de interventioner, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 70, hvis de opfylder betingelserne henholdsvis i nævnte forordnings artikel 31, stk. 5, første afsnit, litra a), eller betingelserne i nævnte forordnings artikel 70, stk. 3, første afsnit, litra a).
- (18) For at sikre, at når medlemsstaterne fremmer opfyldelsen af målsætningerne for miljø, klima, dyrevelfærd og antimikrobiel resistens ved at opretholde eller vedtage national lovgivning, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav i EU-retten, og for at sådanne krav indvirkning på de berørte landbrugeres finansielle og økonomiske situation kan begrænses, er det nødvendigt at ændre artikel 31, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 for at give medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af obligatoriske krav i national ret, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, uanset om de er blevet indført for nylig eller allerede finder anvendelse. Desuden forventes ophævelsen af begrænsningen af den periode, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser inden for

rammerne af bio-ordningerne, at forenkle forvaltningen af bio-ordningerne for medlemsstaterne, da dette forventes at mindske behovet for at foretage ændringer af bio-ordningerne i de strategiske planer i løbet af indeværende programmeringsperiode som følge af ændringer af sådan national lovgivning eller på grund af udløbet af den periode på 24 måneder, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af sådan national lovgivning.

- (19) GLM-norm 2, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte kulstofrige jorder. Erfaringen har vist, at de krav, der er fastsat i de strategiske planer i henhold til GLM-norm 2, har skabt udfordringer for landbrugerne og medlemsstaterne, navnlig hvad angår de pågældende landbrugeres økonomiske levedygtighed, når beskyttelsen af kulstofrige jorder samtidig skal sikres. Overholdelsen af visse krav, der er fastsat i henhold til GLM-norm 2, f.eks. kravet om begrænsning af produktionen, kan være dyrt for landbrugerne og i væsentlig grad begrænse deres kapacitet til at ændre eller tilpasse anvendelsen af deres jord. Desuden påvirker GLM-norm 2 landbrugerne i nogle medlemsstater mere end i andre på grund af de varierende andele af vådområder og tørveområder på deres område. Samtidig med at de eksisterende krav i GLM-norm 2 opretholdes i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, der indføres i henhold til denne forordning, bør det, hvis det er relevant, være muligt at kompensere landbrugerne for overholdelsen af de forpligtelser, der følger af denne norm. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at udelukke GLM-norm 2 fra kravet i artikel 31, stk. 5, litra a), i forordning (EU) 2021/2115. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne i deres strategiske planer at yde støtte inden for rammerne af de bio-ordninger, der er omhandlet i artikel 31 i nævnte forordning, således at aktive landbrugere, der er berørt af GLM-norm 2, kan opfylde kravene i denne norm, samtidig med at der opretholdes et højt beskyttelsesniveau for vådområder og tørveområder, navnlig disse områders potentiale for kulstofbinding.
- (20) For at gøre det muligt at yde støtte til økologiske landbrugsmetoder for husdyr som led i de bio-ordninger, der er omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne desuden kunne beslutte, at den støtte, der ydes til forpligtelser vedrørende omlægning eller opretholdelse af økologiske landbrugsmetoder og metoder i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/848, kan tage form af en årlig betaling for husdyrenheder. Det bør også præciseres, at støtte til forpligtelser til forbedring af landbrugsmetoder i forbindelse med biavl kan ydes i form af en årlig betaling for bistader, da dette vil forenkle beregningen af betalingerne for disse forpligtelser. For at sikre sammenhæng i de definitioner, der anvendes i de strategiske planer, bør begrebet "bistade" med henblik på ydelse af støtte i henhold til bio-ordninger som omhandlet i artikel 31 i forordning (EU) 2021/2115 være "bistade" som defineret af Kommissionen i henhold til artikel 56, litra b), i nævnte forordning.
- (21) I de strategiske planers første gennemførelsesår har naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser haft konsekvenser for produktionen hos mange landbrugere i hele Unionen. Denne tendens forventes at fortsætte i fremtiden. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at tilbyde krisebetalinger i form af øget direkte indkomststøtte for at muliggøre en hurtig kompensation af de hårdest ramte landbrugere. For at bevare landbrugernes incitament til at forsikre deres produktion bør medlemsstaterne fastsætte en højere kompensationssats for de landbrugere, der er omfattet af en forsikringsordning eller et andet risikostyringsværktøj. For at øge de midler, der skal mobiliseres til støtte for landbrugere, bør medlemsstaterne have mulighed for at medfinansiere disse krisebetalinger med yderligere national

finansiering på op til 200 %. Medlemsstaterne bør dog sikre, at den samlede kompensation, som landbrugeren modtager sammen med andre former for EU-støtte eller nationalt finansieret støtte (herunder supplerende national finansiering), privat forsikring eller andre risikostyringsordninger, ikke fører til overkompensation eller dobbeltfinansiering.

- (22) Artikel 48 i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres for at slette henvisningen til årlig præstationsafstemning, eftersom nævnte procedure udgår af forordning (EU) 2021/2116 i henhold til nærværende forordning.
- (23) Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren spiller en vigtig rolle med hensyn til at styrke landbrugernes position i forsyningskæden. Støtte fra den fælles landbrugspolitik til disse organisationer er af afgørende betydning for at løse specifikke problemer og nå sektorspecifikke mål eller for at belønne gavnlige metoder. Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der i deres driftsprogrammer gennemfører en eller flere sektorspecifikke interventioner, der er knyttet til en af de målsætninger, der er omhandlet i artikel 46, litra d), e), f), h), i) eller j), i forordning (EU) 2021/2115, bør derfor kunne drage fordel af den forhøjede grænse for finansiel støtte fra Unionen, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 52, stk. 2, forudsat at det beløb, der overstiger de grænser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 52, stk. 2, første afsnit, udelukkende anvendes til at finansiere disse sektorspecifikke interventioner.
- (24) Artikel 69 i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres for at bringe titlen på den interventionstype til landdistriktsudvikling, der er omhandlet i nævnte artikels litra e), i overensstemmelse med de ændringer, der foretages af nævnte forordnings artikel 75, og for at medtage titlen på den nye interventionstype, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 78a.
- (25) For at sikre, at når medlemsstaterne fremmer opfyldelsen af målsætningerne for miljø, klima, dyrevelfærd og antimikrobiel resistens ved at opretholde eller vedtage national lovgivning, der er mere vidtgående end de tilsvarende minimumskrav i EU-retten, og for at sådanne kravs indvirkning på de berørte landbrugeres finansielle og økonomiske situation kan begrænses, er det nødvendigt at ændre artikel 70, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115 for at give medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af obligatoriske krav i national ret, der er mere vidtgående end de minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, uanset om de er blevet indført for nylig eller allerede finder anvendelse. Desuden forventes ophævelsen af begrænsningen af den periode, hvor der kan ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, at forenkle forvaltningen af disse forpligtelser for medlemsstaterne, da dette forventes at mindske behovet for at foretage ændringer af disse interventioner i de strategiske planer i løbet af indeværende programmeringsperiode som følge af ændringer af sådan national lovgivning eller på grund af udløbet af den periode på 24 måneder, hvor der kan ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til overholdelsen af sådan national lovgivning.
- (26) Erfaringen har vist, at de krav, der er fastsat i de strategiske planer i henhold til GLM-norm 2, har skabt betydelige udfordringer for landbrugere og medlemsstaterne, navnlig hvad angår de pågældende landbrugeres økonomiske levedygtighed, når beskyttelsen af kulstofrige jorder samtidig skal sikres. Overholdelsen af visse krav, der er fastsat i henhold til GLM-norm 2, f.eks. kravet om begrænsning af produktionen, kan være dyrt for landbrugere og i væsentlig grad begrænse deres kapacitet til at

ændre eller tilpasse anvendelsen af deres jord. Desuden påvirker GLM-norm 2 landbrugerne i nogle medlemsstater mere end i andre på grund af de varierende andele af vådområder og tørveområder på deres område. Samtidig med at de eksisterende krav i GLM-norm 2 opretholdes i overensstemmelse med obligatoriske nationale krav, der indføres i henhold til denne forordning, bør det, hvis det er relevant, være muligt at kompensere landbrugerne for overholdelsen af de forpligtelser, der følger af denne norm. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at udelukke GLM-norm 2 fra kravet i artikel 70, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår interventioner baseret på nævnte forordnings artikel 70. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne i deres strategiske planer at yde støtte inden for rammerne af de interventioner, der er omhandlet i artikel 70 i nævnte forordning, således at landbrugere og andre støttemodtagere, der er berørt af GLM-norm 2, kan opfylde kravene i nævnte norm, samtidig med at der opretholdes et højt beskyttelsesniveau for vådområder og tørveområder, navnlig disse områders potentiale for kulstofbinding.

- (27) I henhold til artikel 70, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115 skal medlemsstaterne kun fastsætte betalinger for miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser og forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder som en betaling pr. hektar. For at sikre sammenhæng med støtten inden for rammerne af de bio-ordninger, der er omhandlet i artikel 31 i nævnte forordning, bør det være muligt for medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde at yde støtte til sådanne forpligtelser i form af en betaling pr. husdyrenhed. For at fremme aktiviteter i forbindelse med biavl, der er til gavn for miljøet, bør det være muligt at yde støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder i form af en betaling pr. bistade. For at sikre sammenhæng i de definitioner, der anvendes i de strategiske planer, bør begrebet "bistade" med henblik på ydelse af støtte til disse forpligtelser være begrebet "bistade" som er defineret af Kommissionen i henhold til artikel 56, litra b), i forordning (EU) 2021/2115.
- (28) Ved artikel 72, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 er der fastsat regler for beregningen af ekstraomkostninger og tabt indkomst i forbindelse med betalinger for områdespecifikke ulemper som følge af visse obligatoriske krav, der er mere vidtgående end de relevante GLM-normer. Der ydes i henhold til nævnte artikel ikke betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af de relevante GLM-normer. Det kan dog være dyrt for landbrugerne at overholde visse krav i GLM-norm 2, da de indebærer begrænsninger af produktionen som følge af betydelige begrænsninger i arealanvendelsen. For at medtage omkostninger i forbindelse med overholdelsen af GLM-norm 2 i principperne for beregning af betalinger for områdespecifikke ulemper, der følger af visse obligatoriske krav, bør det være muligt for medlemsstaterne at medtage ulemper, der følger af kravene i GLM-norm 2, i beregningen.
- (29) For at sikre, at landbrugerne har mere tid og fleksibilitet til at tilpasse sig ny EU-lovgivning i en stadig mere udfordrende situation med geopolitiske spændinger, strukturelle udfordringer og økonomiske vanskeligheder i forbindelse med bl.a. høje energi- og inputpriser, bør artikel 73, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at forlænge den periode, hvor der kan ydes støtte til investeringer, der bidrager til overholdelsen af nye krav i EU-retten, fra 24 måneder til 36 måneder fra den dato, hvor disse nye krav bliver obligatoriske for bedriften.
- (30) EU's landbrugssektor står med en aldrende arbejdsstyrke over for demografiske vanskeligheder. Selv om det er afgørende at tiltrække unge landbrugere for at sikre en bæredygtig fremtid for landbruget, er det en økonomisk udfordring for unge

landbrugere at etablere og udvikle en ny økonomisk aktivitet i landbrugssektoren. For yderligere at lette unge landbrugeres første etablering bør støtteberettigelsesperioden for investeringer med henblik på disses overholdelse af nye EU-normer forlænges.

- (31) For at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden i Unionens fødevarer system er der behov for betydelige investeringer og virksomhedsudvikling. Navnlig bør udviklingen af små bedrifter, der står over for særlige udfordringer og er potentielt økonomisk levedygtige, fremmes. Samtidig er der behov for at forenkle gennemførelsen af støtte til små bedrifter for at minimere den administrative byrde. For at imødekomme disse behov bør artikel 75 i forordning (EU) 2021/2115 ændres, således at virksomhedsudvikling af små bedrifter medtages blandt de interventioner, som medlemsstaterne kan støtte, ligesom det bør fastsættes, at der ydes et fast beløb på 50 000 EUR til denne intervention. Af konsekvenshensyn bør medlemsstaterne anvende den samme definition af "små bedrifter" med henblik på investeringer i henhold til artikel 73, stk. 4, litra b), i nævnte forordning og med henblik på virksomhedsudvikling i henhold til artikel 75 i nævnte forordning.
- (32) Risikostyringsinterventioner egner sig godt til at gøre landbrugere mere modstandsdygtige og bør derfor fremmes. Erfaringen har imidlertid vist, at de nuværende regler er for strenge til, at denne interventionstype udnyttes fuldt ud. Det ser navnlig ud til, at den nuværende formel til beregning af tab ikke er tilpasset den særlige situation, der gør sig gældende for visse støttemodtagere, f.eks. unge landbrugere, arealer med permanente afgrøder eller andre berettigede tilfælde, hvor formelen til beregning af tab ikke er hensigtsmæssig. For at fremme anvendelsen og udbredelsen af risikostyringsværktøjer i henhold til artikel 76 i forordning (EU) 2021/2115 bør medlemsstaterne have større fleksibilitet med hensyn til beregningen af tabene for sådanne støttemodtagere eller afgrøder, således at der kan tages hensyn til deres særlige situation.
- (33) For effektivt at støtte landbrugere, hvis produktion er blevet beskadiget af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller andre katastrofale hændelser, bør medlemsstaterne kunne planlægge krisebetalinger ikke alene gennem interventionstyper med direkte indkomststøtte, men også gennem interventioner til landdistriktsudvikling. Sådanne former for støtte bør give medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til planlægningen af interventionerne. Medlemsstaterne bør dog sikre, at der er sammenhæng mellem disse interventioner. Bestemmelserne om målretning af støtten og tilskyndelsesvirkningen bør derfor være de samme. For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midlerne bør medlemsstaterne sikre, at den samlede kompensation, som landbrugeren modtager sammen med andre former for EU-støtte eller nationalt finansieret støtte (herunder supplerende national finansiering), privat forsikring eller andre risikostyringsordninger, ikke fører til overkompensation eller dobbeltfinansiering.
- (34) I artikel 79, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes reglerne for forvaltningsmyndighedernes fastsættelse af udvælgelseskriterier for interventioner vedrørende visse interventionstyper. Listen over interventionstyper, for hvilke medlemsstaterne skal anvende udvælgelseskriterier, bør ændres for at tage hensyn til ændringerne af de interventionstyper, der er omhandlet i artikel 75 i nævnte forordning.
- (35) I artikel 80 i forordning (EU) 2021/2015 fastsættes reglerne og principperne for gennemførelsen af finansielle instrumenter i den fælles landbrugspolitik. Artikel 80, stk. 2, i nævnte forordning sikrer overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060²⁵ vedrørende finansielle instrumenter. For yderligere at styrke synergien i gennemførelsen og kontrollen af den fælles landbrugspolitik finansielle instrumenter og de øvrige finansielle instrumenter, der er reguleret ved forordning (EU) 2021/1060, bør artikel 80 i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at sikre, at kravene vedrørende revisionssporet for finansielle instrumenter er de samme i forordning (EU) 2021/2115 som i forordning (EU) 2021/1060.

- (36) I artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes loftet for den maksimale gældende bruttosubventionsækvivalent, der finder anvendelse, når finansielle instrumenter støtter aktiviteter, der er omfattet af traktatens artikel 42. For at sikre overensstemmelse med de nyligt indførte ændringer af den generelle statsstøtteordning i henhold til artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EU) 2023/2831²⁶ er det nødvendigt at forhøjet loftet tilsvarende. Desuden bør referenceperioden ændres fra "regnskabsår" til "år" for at bringe den i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i nævnte kommissionsforordning. For så vidt angår støtte til driftskapital til aktiviteter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, finder de generelle statsstøtteregler fortsat anvendelse.
- (37) I artikel 80, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes en definition af støtteberettigede udgifter, når støtten ydes gennem finansielle instrumenter. For at sikre klarhed og ligebehandling i forbindelse med alle finansielle instrumenter, der er omfattet af forordning (EU) 2021/1060, bør artikel 80, stk. 5, i forordning (EU) 2021/2115 ændres for at fastsætte reglerne for støtteberettigelse med hensyn til merværdiafgift ("moms").
- (38) I artikel 81 i forordning (EU) 2021/2015 fastsættes reglerne og betingelserne for medlemsstaternes overførsel af ELFUL-tildelinger til InvestEU-programmet, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523²⁷. For at sikre fuld udnyttelse af de nye muligheder, der er indført med artikel 10a, stk. 4, i forordning (EU) 2021/523, bør artikel 81 i forordning (EU) 2021/2115 ændres.
- (39) I artikel 83 i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes reglerne for beregning og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder. For at forenkle og fremme gennemførelsen af investeringer og andre interventioner til landdistriktsudvikling og øge anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder bør det være muligt at anvende de beregningsmetoder, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1060, uden at det er nødvendigt at give yderligere begrundelse.
- (40) Ved artikel 86, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2021/2115 er der fastsat regler om støtteberettigelsen af udgifter, der følger af ændringer af strategiske planer med

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

²⁶ Kommissionens forordning (EU) 2023/2831 af 13. december 2023 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>).

henblik på bidrag fra henholdsvis EGFL og ELFUL. For at forenkle reglerne om udgifters støtteberettigelse, fremme synergien mellem EGFL og ELFUL og give medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til fastsættelsen af de datoer, hvor de EGFL-relaterede ændringer af de strategiske planer får virkning, bør det tillades, at udgifter, der følger af en godkendt strategisk ændring af en strategisk plan, er støtteberettigede fra den dato, hvor den ændring, som den pågældende medlemsstat har foretaget i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, i nævnte forordning, får virkning, dog tidligst fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring. For andre ændringer af de strategiske planer vedrørende EGFL bør udgifterne være berettigede til bidrag fra EGFL fra datoen for underretning af Kommissionen om ændringen, jf. artikel 119, stk. 9, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning. For at sikre sammenhæng mellem reglerne om berettigelse til bidrag fra EGFL og ELFUL i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold bør det i de strategiske planer være muligt at fastsætte, at støtteberettigelsen for EGFL-finansierede udgifter, der følger af ændringer af de strategiske planer vedrørende supplerende krisebetalinger til landbrugere inden for rammerne af direkte betalinger som omhandlet i artikel 41a i nævnte forordning, kan begynde fra den dato, hvor hændelsen fandt sted.

- (41) For at sikre tilstrækkelig finansiering af de nye interventionstyper for krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, jf. artikel 41a og 78a i forordning (EU) 2021/2115, bør medlemsstaterne kunne reservere en vis andel af både de direkte betalinger og ELFUL-finansieringen til disse interventionstyper. Med henblik på at sikre, at der fortsat er tilstrækkelig finansiering til rådighed til at opfylde de øvrige prioriteter under den fælles landbrugspolitik, bør denne andel dog begrænses til et maksimalt årligt beløb, der er til rådighed pr. medlemsstat, svarende til 3 % af de direkte betalinger og ELFUL-finansieringen tilsammen pr. år. For at tilskynde medlemsstaterne til at prioritere anvendelsen af det instrument, der er fastsat i artikel 41a i nævnte forordning, og som finansieres med direkte betalinger, bør det maksimale årlige beløb, som en medlemsstat kan reservere til denne interventionstype, svare til 4 % af de direkte betalinger og ELFUL-finansieringen tilsammen pr. år, hvis medlemsstaten beslutter ikke at yde støtte til krisebetalinger i henhold til artikel 78a i nævnte forordning.
- (42) På grund af deres særlige karakter bør de nye interventionstyper for krisebetalinger til landbrugere inden for rammerne af direkte betalinger, jf. artikel 41a i forordning (EU) 2021/2115, og inden for rammerne af landdistriktsudvikling, jf. artikel 78a i nævnte forordning, undtages fra kravet om bidrag til de resultatindikatorer, der er opført i bilag I til nævnte forordning.
- (43) Yderligere national finansiering til supplerende krisebetalinger til landbrugere, der ydes i overensstemmelse med artikel 41a i forordning (EU) 2021/2115, bør medtages i bilag V til medlemsstatens strategiske plan.
- (44) I henhold til artikel 119, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 skal Kommissionen godkende anmodninger om ændringer af strategiske planer, som medlemsstaterne har indgivet. Artikel 119, stk. 9, i nævnte forordning giver medlemsstaterne mulighed for at foretage og anvende ændringer af strategiske planer vedrørende de interventioner, der er omhandlet i afsnit III, kapitel IV, i nævnte forordning, som så godkendes af Kommissionen sammen med den næste anmodning om ændring. Erfaringen har vist, at ændringerne af de strategiske planer ofte indeholder en lang række tekniske elementer, der gør dem komplekse og byrdefulde for medlemsstaterne og resulterer

i forsinkelser i godkendelsesprocedurerne, selv om planernes strategiske retningslinjer forbliver uændrede. Det betyder, at det ikke er muligt rettidigt og effektivt at tilpasse de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik til ændrede økonomiske realiteter og behov hos landbrugere og andre støttemodtagere i medlemsstaterne, hvilket har en negativ indvirkning på gennemførelsen af planerne. For at forenkle ændringsprocedurerne og gøre dem mere effektive, navnlig for så vidt angår elementer i de strategiske planer, der ikke er af strategisk karakter, bør Kommissionens godkendelse kun kræves for strategiske ændringer af de strategiske planer. Med henblik herpå bør strategiske ændringer defineres i forordning (EU) 2021/2115 som ændringer af vigtige elementer i de strategiske planer, der i væsentlig grad påvirker disse planers strategi og interventionslogik, herunder overførsler af finansielle tildelinger mellem ELFUL og EGFL, maksimale og minimale finansielle tildelinger og ændringer af mål- og finansieringsplaner. Medlemsstaterne bør kunne foretage og anvende alle andre ændringer af deres strategiske planer efter at have underrettet Kommissionen herom, og disse ændringer bør ikke være omfattet af kravet om Kommissionens godkendelse.

- (45) For at sikre at de strategiske planer er forenelige med Unionens retlige ramme for den fælles landbrugspolitik, bør Kommissionen have beføjelse til at gøre indsigelse mod meddelte ændringer, hvis den finder, at ændringerne ikke er forenelige med forordning (EU) 2021/2115, forordning (EU) 2021/2116 eller de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil. Af hensyn til retssikkerheden for landbrugere og andre støttemodtagere bør medlemsstaterne efter modtagelsen af en indsigelse mod en meddelt ændring undlade at anvende denne ændring og fjerne den pågældende ændring fra den ændrede strategiske plan, der er forelagt Kommissionen. Udgifter i forbindelse med sådanne ændringer bør heller ikke være berettiget til bidrag fra henholdsvis EGFL eller ELFUL. Erfaringerne viser, at medlemsstaterne i visse tilfælde meddeler komplekse og talrige ændringer af deres strategiske planer. Kommissionen bør derfor have en rimelig frist til at vurdere de meddelte ændringer og om nødvendigt gøre indsigelse over for medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indgive ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, til godkendelse som led i en anmodning om en strategisk ændring som omhandlet i artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning, for at sikre, at disse ændringer kun får retsvirkning, hvis de er i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2115 og forordning (EU) 2021/2116 samt delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er baseret herpå.
- (46) I henhold til artikel 119, stk. 8, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/2115 skal medlemsstaterne fastsætte en dato, hvor ændringer af strategiske planer vedrørende EGFL får virkning, der ligger senere end datoen for Kommissionens godkendelse af anmodningen om ændring. For at give medlemsstaterne større fleksibilitet med hensyn til fastsættelsen af de datoer, hvor EGFL-relaterede strategiske ændringer af strategiske planer får virkning, og for at øge sammenhængen mellem de regler, der gælder for EGFL-relaterede strategiske ændringer af strategiske planer og dem, der gælder for ELFUL-relaterede ændringer af strategiske planer, bør det være muligt for medlemsstaterne at fastsætte den dato, hvor de strategiske ændringer af strategiske planer får virkning, således, at den ligger mellem datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om godkendelse af de strategiske ændringer, jf. artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning, og datoen for Kommissionens godkendelse af anmodningen om ændring.

- (47) Ved artikel 120 i forordning (EU) 2021/2115 sikres det, at de strategiske planer ajourføres for at afspejle de ændringer, der er foretaget i de retsakter på miljø- og klimaområdet, der er opført i bilag XIII til nævnte forordning, som de strategiske planer bør bidrage til og være i overensstemmelse med. Med henblik herpå skal medlemsstaterne vurdere, om deres strategiske planer bør ændres, og om nødvendigt indgive en anmodning om ændring, hvis nogen af retsakterne ændres. For at undgå unødvendige administrative procedurer i den sene fase af gennemførelsen af de strategiske planer bør artikel 120 i forordning (EU) 2021/2115 udgå.
- (48) Artikel 122 i forordning (EU) 2021/2115 bør tilpasses for at afspejle de ændringer af nævnte forordnings artikel 119, der indføres ved denne forordning.
- (49) Artikel 124, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2115 bør ændres, således at overvågningskomitéen kan afgive udtalelse om den dato, hvor alle EGFL-relaterede ændringer får virkning, for at sikre, at landbrugere og støttemodtagere har tilstrækkelig tid til at tage de foreslåede ændringer i betragtning.
- (50) I artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115 fastsættes krav til indholdet af og proceduren for de årlige præstationsrapporter, som danner grundlag for den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116. Eftersom den årlige præstationsafstemningsprocedure udgår i henhold til nærværende forordning, bør disse krav ændres for at slette oplysninger, der udelukkende skal bruges til nævnte procedure, såsom oplysninger om faktisk opnåede beløb pr. enhed og de begrundelser, der skal fremlægges af medlemsstaterne, hvis de faktisk opnåede beløb pr. enhed overstiger de tilsvarende planlagte beløb pr. enhed, der er fastsat i de strategiske planer.
- (51) Artikel 134, stk. 7, i forordning (EU) 2021/2115 skal præciseres for at styrke forbindelsen mellem den årlige præstationsrapport og den i nævnte forordnings artikel 135 omhandlede præstationsgennemgang, der skal foretages hvert andet år, for så vidt angår medtagelsen i den årlige præstationsrapport af begrundelser for mangler i forhold til delmål med henblik på præstationsgennemgangen hvert andet år.
- (52) I henhold til artikel 134, stk. 13, i forordning (EU) 2021/2115 kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til en tilfredsstillende årlig præstationsrapport senest én måned efter forelæggelsen heraf. Erfaringen har vist, at vurderingen i henhold til artikel 134, stk. 3, i nævnte forordning af, om den årlige præstationsrapport er tilfredsstillende, og en grundig vurdering af den årlige præstationsrapport, der er forelagt, ikke kan foretages parallelt med hinanden. Det er derfor nødvendigt at ændre den dato, fra hvilken fristen for fremsendelse af bemærkninger, jf. nævnte forordnings artikel 134, stk. 13, beregnes, til den dato, hvor den årlige præstationsrapport vurderes som tilfredsstillende, jf. nævnte forordnings artikel 134, stk. 3.
- (53) Yderligere national finansiering til supplerende krisebetalinger til landbrugere, der ydes i overensstemmelse med artikel 41a i forordning (EU) 2021/2115, bør være underlagt de samme regler som yderligere national finansiering inden for rammerne af landdistriktsudvikling.
- (54) I henhold til artikel 159 i forordning (EU) 2021/2115 skal Kommissionen revidere listen over retsakter i bilag XIII til nævnte forordning og fremsætte lovgivningsforslag med henblik på at tilføje yderligere retsakter til nævnte bilag. Da nævnte forordnings artikel 120 udgår, bør dens artikel 159 ligeledes udgå for at sikre sammenhæng og stabilitet samt for at undgå at gribe ind i de nationale myndigheders, landbrugernes og andre støttemodtageres gennemførelse af de strategiske planer.

- (55) I bilag I til forordning (EU) 2021/2115 fastsættes effekt-, resultat- og outputindikatorer i medfør af artikel 7 i nævnte forordning. Tabellen "Årlig præstationsafstemning – OUTPUT" i bilag I til nævnte forordning bør erstattes for at indføre outputindikatorer, der er knyttet til de nye interventionstyper og de ændrede interventionstyper, og for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er fastsat i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, udgår i henhold til nærværende forordning.
- (56) Bilag II til forordning (EU) 2021/2115 indeholder en liste over de relevante afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug (den "grønne boks") for hver interventionstype i nævnte forordning. De nye interventionstyper for krisebetalinger til landbrugere inden for rammerne af direkte betalinger, jf. artikel 41a i forordning (EU) 2021/2115, og inden for rammerne af landdistriktsudvikling, jf. artikel 78a i nævnte forordning, bør derfor medtages i dette bilag.
- (57) GLM-norm 1, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at bevare permanente græsarealer for at bevare kulstoflagrene på grundlag af en andel af permanente græsarealer i forhold til landbrugsarealet på nationalt, regionalt eller subregionalt plan eller i en sammenslutning af bedrifter eller en enkelt bedrift sammenlignet med referenceåret 2018, idet der højst må ske et fald på 5 % i forhold til referenceåret. Der kan dog ske strukturelle ændringer af bedrifterne i programmeringsperioden 2023-2027, navnlig i husdyrsektoren. Disse ændringer kan ledsages af hurtige ændringer i arealanvendelsen på bedriftsniveau, navnlig for at afbøde klimaændringernes indvirkning på fodertilgængeligheden, hvilket dog først vil fremgå af de tilgængelige data senere. En sådan udvikling med strukturelle ændringer af bedrifterne kan føre til udsving i den årlige andel af permanente græsarealer i forhold til referenceåret 2018. I betragtning af disse udsving og med henblik på at lette gennemførelsen af GLM-norm 1 bør den maksimale procentsats for faldet i andelen af permanente græsarealer i forhold til referenceåret 2018 forhøjes til 10 % for at gøre det muligt for medlemsstaterne at tage hensyn til den udvikling, der sker i programmeringsperioden 2023-2027, og bedriftenes behov, navnlig i husdyrsektoren.
- (58) GLM-norm 4, der er opført i bilag III til forordning (EU) 2021/2115, har til formål at beskytte vandløb mod forurening og afstrømning, ved at der anlægges bræmmer langs vandløb. Erfaringen har vist, at medlemsstaterne bør have mulighed for at tilpasse definitionen af "vandløb" med henblik på denne GLM-norm til den definition af vandløb, som de har fastsat i deres nationale lovgivning, herunder den nationale lovgivning til gennemførelse af EU-lovgivningen, som er en del af det lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er opført i bilag III til nævnte forordning. Den definition af vandløb, som medlemsstaterne anvender med henblik på GLM-norm 4, bør imidlertid være i overensstemmelse med hovedmålsætningen for denne GLM-norm, navnlig for at mindske risikoen for, at mindre vandløb, der kan medføre forurening nedstrøms, udelukkes fra anvendelsesområdet for den pågældende GLM-norm.
- (59) Øget interoperabilitet, herunder gnidningsløs udveksling af data, mellem offentlige landbrugsinformationssystemer giver en række operationelle, statistiske og politikrelaterede fordele såsom en mindre dataindsamlingsbyrde og forbedret effektivitet, automatiseret dataintegration og -validering, forbedret datanøjagtighed og -pålidelighed, forbedret politikovervågning og et mere effektivt samarbejde inden for medlemsstaterne. Manglen på en koordineret struktur på medlemsstatsniveau og de forskelle, der er konstateret i fremskridtene med den digitale omstilling blandt medlemsstaterne, hæmmer imidlertid den effektive gennemførelse af interoperabilitet

og dens fordele. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "En vision for landbrug og fødevarer", som understreger princippet om, at oplysninger "indsamles én gang, men anvendes flere gange", bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger kun indsamles én gang af de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af den fælles landbrugspolitik, og genbruges, uden at landbrugerne anmodes om at fremlægge de samme oplysninger flere gange.

- (60) For at opnå og opretholde interoperabilitet mellem de informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, og en gnidningsløs udveksling af data mellem disse informationssystemer til gavn for landbrugerne og andre modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik samt forvaltningen heraf og potentielt økonomien som helhed og under hensyntagen til den europæiske strategi for data²⁸ og andre relevante EU-initiativer og nationale initiativer, som f.eks. det fælles europæiske landbrugsdataområde og forordningen om et interoperabelt Europa²⁹, bør hver medlemsstat udpege én myndighed, der er ansvarlig for at udarbejde og gennemføre en køreplan med foranstaltninger og tiltag. Med henblik herpå bør den udpegede myndighed, hvor det er relevant, samarbejde med andre nationale myndigheder og EU-institutioner og -organer. For at sikre en rettidig og passende opfølgning fra Kommissionens side bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen deres køreplaner. Kommissionen bør have mulighed for at fremsætte bemærkninger til de køreplaner, som medlemsstaterne har forelagt, med henblik på at sikre sammenhæng og øget interoperabilitet mellem de offentlige landbrugsinformationssystemer. En ikkeharmoniseret tilgang til digitale identifikatorer eller datadelingsmekanismer hæmmer fremskridtene hen imod interoperabilitet. Medlemsstaterne bør derfor overveje at oprette en fælles ramme for digital identitet og bringe den i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014³⁰, herunder den europæiske digitale identitetstegnebog for fysiske og juridiske personer. Medlemsstaterne bør udarbejde og gennemføre køreplanen på grundlag af deres specifikke situation og behov og bør sikre, at den indeholder de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå og opretholde interoperabilitet mellem offentlige landbrugsinformationssystemer, såvel som en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Udpegelsen af myndigheden samt udarbejdelsen og gennemførelsen af køreplanen bør ikke betragtes som et grundlæggende EU-krav, jf. artikel 2, litra c), i forordning (EU) 2021/2116.
- (61) Erfaringerne med gennemførelsen af landbrugsreserven har vist, at den er værdifuld i en krise, hvor den kan tilbyde støtte til de berørte landbrugere og bidrage til, at markederne vender tilbage til en bedre balance. I de seneste år er den imidlertid i stigende grad blevet anvendt til at afhjælpe situationen for landbrugere, der lider direkte tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, selv om dens oprindelige formål som finansieringsinstrument primært var at kompensere for og afbøde virkningerne af markedsforstyrrelser. I betragtning af de

²⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En europæisk strategi for data (COM(2020) 66 final).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 af 13. marts 2024 om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen (forordningen om et interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj>).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>).

voksende udfordringer, som Unionens landbrugssektor står over for, herunder handelsspændinger, geopolitisk usikkerhed og den stadig større indirekte indvirkning på markedsbalancen som følge af dyresundhedsmæssige problematikker, er det berettiget at bringe reserven tilbage til dens oprindelige formål. Kompensation til landbrugere for direkte konsekvenser af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser såsom fysiske tab af planter, dyr og produkter deraf, bør håndteres af medlemsstaterne, der er ansvarlige for at udvikle robuste risiko- og krisestyringsstrategier med finansiell støtte fra deres strategiske planer, herunder de nye instrumenter, der oprettes ved denne forordning. Landbrugsreserven bør stadig finansiere foranstaltninger, der tager sigte på at afbalancere de negative konsekvenser for landbrugerne som følge af markedsforstyrrelser, der f.eks. påvirker priser, omkostninger eller salg, også når de opstår som indirekte følger af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser.

- (62) Artikel 21, stk. 1, og artikel 32, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2116 om fastsættelse af regler om henholdsvis månedlige og mellemliggende betalinger bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, udgår i henhold til nærværende forordning. Som følge af de ændringer af artikel 86, stk. 2, og artikel 119, stk. 8, i forordning (EU) 2021/2115, der foretages ved nærværende forordning, bør artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2116 desuden ændres for at sikre, at udgifter, der bliver berettigede til EGFL-bidrag fra en dato, der ligger forud for Kommissionens godkendelse af ændringen, men som ligger efter datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring, først anmeldes til Kommissionen efter dennes godkendelse af ændringen i overensstemmelse med artikel 119, stk. 10, i forordning (EU) 2021/2115. Med henblik herpå bør udgifter, der ikke kan anmeldes i den pågældende måned, fordi der afventes godkendelse af en ændring, kunne anmeldes i de efterfølgende måneder af samme regnskabsår eller senest i årsregnskabet for det pågældende regnskabsår, som skal sendes til Kommissionen senest den 15. februar i året efter det pågældende regnskabsår. For at sikre, at eventuelle udgifter som følge af ændringen, der allerede er udbetalt til støttemodtagere, stadig kan anmeldes inden for det pågældende regnskabsår, bør medlemsstaterne ved fastsættelsen af den dato, hvor en ændring får virkning, tage hensyn til de frister for godkendelsesproceduren, der er fastsat i artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115.
- (63) Artikel 40 i forordning (EU) 2021/2116 om suspension af betalinger i forbindelse med den årlige præstationsafstemning bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, udgår i henhold til nærværende forordning.
- (64) I henhold til artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116 skal Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a) og d), vedtage gennemførelsesretsakter, der indeholder dens afgørelse om afslutning af de godkendte betalingsorganers regnskaber over de udgifter, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 2, og artikel 6. Artikel 53 i forordning (EU) 2021/2116 bør ændres for at tage hensyn til, at den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, udgår i henhold til nærværende forordning.
- (65) I henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 gælder det, at hvis de udgifter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6 i nævnte forordning, og som vedrører interventionerne i afsnit III i forordning (EU) 2021/2115, ikke har et tilsvarende output som rapporteret i den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, og

artikel 10 i forordning (EU) 2021/2116 og i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, skal Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter inden den 15. oktober i året efter det pågældende budgetår, hvori den fastsætter de beløb, som EU-finansieringen skal nedsættes med ("årlig præstationsafstemning"). Erfaringerne fra det første år af gennemførelsen af den årlige præstationsafstemning og fra forberedelsen af det andet år viser, at medlemsstaterne bærer en uforholdsmæssig tung administrativ byrde i forbindelse med udarbejdelsen og fremlæggelsen af de nødvendige oplysninger til den årlige præstationsrapport og under den årlige præstationsafstemning. For at lette den administrative byrde for medlemsstaterne bør den årlige præstationsafstemning, der er fastsat i artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116, afskaffes. Kravet om, at udgifter afholdt af betalingsorganerne skal modsvares af et tilsvarende output, jf. artikel 37, stk. 1, litra b), nr. i), i nævnte forordning, er omfattet af den efterprøvende regnskabsafslutning, der er omhandlet i artikel 55 i nævnte forordning.

- (66) Kravet om, at udgifterne skal afholdes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om forvaltningssystemer som fastsat i artikel 37, stk. 1, litra b), nr. ii), i forordning (EU) 2021/2116 kontrolleres af betalingsorganerne og verificeres derefter årligt af certificeringsorganerne og af Kommissionen i form af gennemgange af certificeringsorganets udtalelser og rapporter og som led i opfølgningen på resultaterne samt i forbindelse med de efterprøvende regnskabsafslutninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 55. Disse procedurer giver den nødvendige sikkerhed for, at resultaterne er opnået i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Sammen med præstationsgennemgangen hvert andet år, jf. artikel 135 i forordning (EU) 2021/2115, sikrer disse procedurer også, at medlemsstaterne når de delmål og mål, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 109, stk. 1, litra a), og som de har fastsat som en del af deres præstationssystemer i de strategiske planer. Artikel 54 i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor udgå.
- (67) Det er nødvendigt i forbindelse med uregelmæssigheder og finansielle korrektioner at opnå større overensstemmelse mellem de finansielle instrumenter i den fælles landbrugspolitik og de øvrige politikker under delt forvaltning, når organer, der gennemfører finansielle instrumenter, påviser, at et kumulativt sæt foranstaltninger er gennemført. Artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor ændres for at sikre overensstemmelse med artikel 103, stk. 6, i forordning (EU) 2021/1060.
- (68) Landbrugerne har gentagne gange beskrevet, hvordan de bliver presset af de mange kontroller i løbet af året. Medlemsstaterne har allerede mulighed for at samle flere kontroller i ét enkelt besøg. For at reducere antallet af besøg på stedet pr. bedrift og dermed lette den administrative byrde for støttemodtagerne bør medlemsstaterne, hvor det er muligt, ikke udvælge en støttemodtager, der allerede er blevet udvalgt til kontrol på stedet for det pågældende år, undtagen når omstændighederne kræver endnu en kontrol for at sikre beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Dette bør dog ikke reducere kontrolniveauet. Artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (69) Artikel 67, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116 bør ændres for at fjerne henvisningen til den årlige præstationsafstemning, der er omhandlet i artikel 54 i nævnte forordning.
- (70) De første gennemførelsesår viser, at det er overflødigt at foretage kontrol på stedet af interventioner, der overvåges ved hjælp af Copernicus Sentinels-satellitdata eller andre data af mindst tilsvarende pålidelighed, da det indebærer en urimelig byrde for medlemsstaterne og landbrugerne. Hvad angår de dertil knyttede støtteberettigelsesbetingelser bør medlemsstaterne derfor ikke være forpligtet til at

foretage kontrol på stedet, herunder kontrol, der udføres på afstand ved hjælp af teknologi. Artikel 72 i forordning (EU) 2021/2116 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (71) Erfaringerne viser, at kvalitetsvurderingerne af henholdsvis markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet bør slås sammen. Da systemerne er uløseligt indbyrdes forbundet, er det en udfordring at vurdere kvaliteten af ét system uden at tage hensyn til indvirkningen på de andre. Ved at sammenlægge disse kvalitetsvurderinger vil den arbejdsbyrde, der påhviler medlemsstaternes forvaltninger for så vidt angår kontrolprocedurerne og rapporteringsforpligtelserne, desuden blive mindre. Medlemsstaterne vil desuden have den fordel, at de om nødvendigt kan foreslå én enkelt afhjælpende foranstaltning, der omfatter alle tre systemer (markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet), i stedet for at gennemføre særskilte foranstaltninger, hvilket øger effektiviteten. Der bør derfor indsættes en ny artikel i forordning (EU) 2021/2116, og de relevante henvisninger bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (72) Erfaringerne med anvendelsen af konditionalitetskontrollsystemet, herunder gennem overensstemmelsesprocedurer, har vist, at visse betingelser er unødigt strenge og pålægger medlemsstaterne en urimelig byrde uden nødvendigvis at forbedre beskyttelsen af EU-midlerne. For at strømline kontrollsystemet og lette den administrative byrde, samtidig med at dets effektivitet med hensyn til kontrol af overholdelsen af konditionalitetskravene bevares, bør medlemsstaterne have større fleksibilitet med hensyn til udformningen af deres kontrollsystemer. Med henblik herpå bør kravet om en årlig revision af kontrollsystemet fjernes, og de faktorer, der skal tages i betragtning i risikoanalysen, bør overlades til medlemsstaternes skøn.
- (73) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468³¹ er artikel 83 og 84 i forordning (EU) 2021/2216 blevet ændret for at lette byrden for mindre landbrugere og nationale forvaltninger i forbindelse med konditionalitetskontrol og sanktioner. Den fritager specifikt landbrugere med en maksimal bedriftsstørrelse på højst 10 hektar landbrugsareal, der er anmeldt i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, for konditionalitetskontrol og for anvendelsen af administrative sanktioner for manglende overholdelse af konditionalitetskravene. Den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116, omfatter imidlertid andre arealer end landbrugsarealer, og der er tekniske begrænsninger for beregningen af landbrugsarealerne, eftersom nogle af elementerne og landskabstrækkene ikke altid kan måles og kan variere i størrelse over tid. Undtagelserne bør derfor baseres på det areal, der er berettiget til betalingerne, og den støtte, der er relevant for konditionalitet.
- (74) Desuden er andre små støttemodtagere end landbrugere, f.eks. arealforvaltere, ikke omfattet af undtagelserne fra konditionalitetskontrol og sanktioner. Den administrative byrde, der er forbundet med kontrollen og anvendelsen af sanktioner for de konditionalitetskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2021/2116, kan imidlertid være uforholdsmæssig tung for disse støttemodtagere. Tilsvarende gælder det, at da det

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468 af 14. maj 2024 om ændring af forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, ordninger for klimaet, miljøet og dyrevelfærd, ændringer af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, revision af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og fritagelser fra kontrol og sanktioner (EUT L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj>).

landbrugsareal, som forvaltes af disse støttemodtagere, er begrænset, og sanktionerne generelt er af ringe størrelse for små støttemodtagere, kan anvendelsen af sanktioner også føre til en uforholdsmæssig tung byrde for medlemsstaternes myndigheder. Små støttemodtagere, bortset fra landbrugere, bør derfor også undtages fra konditionalitetskontrol og fra anvendelsen af administrative sanktioner for konditionalitetskrav. Ikke desto mindre er det vigtigt, at den fælles landbrugspolitik gennem konditionalitetskrav fortsat bidrager til de miljømæssige målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), e) og f), i forordning (EU) 2021/2115, og at stabiliteten af disse krav som det fælles referencescenario for medlemsstaterne og støttemodtagerne sikres. Derfor bør konditionalitetskravene fortsat finde anvendelse på alle støttemodtagere, der er opført i artikel 83, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116.

- (75) Artikel 102 og 103 i forordning (EU) 2021/2116, der fastsætter reglerne for udøvelsen af delegerede beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og udvalgsproceduren, bør ændres for at tage hensyn til de ændringer af andre bestemmelser i forordning (EU) 2021/2116, der indføres ved nærværende forordning, navnlig at artikel 54 i nævnte forordning udgår.
- (76) For at sikre sammenhæng mellem de forskellige bestemmelser i forordning (EU) 2021/2116 bør nævnte forordning ændres for at fjerne henvisninger til den årlige præstationsafstemning, navnlig til artikel 54 og artikel 40, stk. 1, i nævnte forordning.
- (77) Forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (78) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser vedrørende de ændringer af artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115, der indføres ved nærværende forordning, for at sikre, at anmodninger om og meddelelser om ændringer af strategiske planer, som medlemsstaterne har indgivet til Kommissionen inden nærværende forordnings ikrafttræden, godkendes efter de procedurer, der var gældende på tidspunktet for indgivelsen af disse anmodninger om ændring eller meddelelser.
- (79) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af de foranstaltninger, der indføres ved denne forordning, og for hurtigst muligt at lette den administrative byrde for de myndigheder i medlemsstaterne, der er involveret i udarbejdelsen af den årlige præstationsrapport for regnskabsåret 2025, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (80) Da der allerede er tildelt midler fra landbrugsreserven for 2025 til sektorer, der er berørt af ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer, jf. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/441³², bør artikel 2, nr. 5), i denne forordning finde anvendelse fra regnskabsåret 2026 for landbruget, dvs. først fra den 16. oktober 2025.
- (81) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³³ og afgav udtalelse den [...] –

³² Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/441 af 6. marts 2025 om finansiel nødhjælp til de landbrugssektorer, der er berørt af ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer i Spanien, Kroatien, Cypern, Letland og Ungarn, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer,

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2021/2115

I forordning (EU) 2021/2115 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, første afsnit, affattes således:

""permanente græsarealer og permanente græsningsarealer" (der tilsammen benævnes "permanente græsarealer") er arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige (selvsåede) eller dyrkede (tilsåede) arealer, og som er holdt uden for bedriftens omdrift i fem år eller mere eller, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, i syv år eller mere, og, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, som ikke er pløjet op, bearbejdet eller omsået med forskellige typer græs eller andet grøntfoder i syv år eller mere. Det kan omfatte andre arter, f.eks. buske eller træer, der kan afgræsses og, såfremt det besluttet af medlemsstaterne, andre arter, f.eks. buske eller træer, der producerer dyrefoder, forudsat at græs og andet grøntfoder forbliver fremherskende."

2) Artikel 10, andet afsnit, affattes således:

"Navnlig opfylder grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed, supplerende indkomststøtte til unge landbrugere og ordninger til gavn for klimaet, miljøet og dyrevelfærd samt krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, der udbetales inden for rammerne af direkte betalinger og landdistriktsudvikling, kriterierne i de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, for de pågældende interventioner. For andre interventioner er de afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der er angivet i bilag II til denne forordning, vejledende, og de pågældende interventioner kan i stedet overholde et afsnit i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, der ikke er angivet i bilag II til denne forordningen, såfremt dette er præciseret og redegjort for i den strategiske plan."

3) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis en medlemsstat har til hensigt at øge sit planlagte output som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og som fastsat i medlemsstatens strategiske plan, der er godkendt af Kommissionen, meddeler medlemsstaten Kommissionen det reviderede planlagte output i overensstemmelse med artikel 119, stk. 9, inden den 1. januar i året før det relevante ansøgningsår."

b) Stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

"Hver berørt medlemsstat fremsender derpå en meddelelse i overensstemmelse med artikel 119, stk. 9, der omfatter nedsættelseskoefficienten som omhandlet i dette stykkes andet afsnit, senest den 31. marts i året før det relevante ansøgningsår."

kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

4) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne indarbejder i deres strategiske planer et konditionalitetssystem, i henhold til hvilket landbrugere og andre støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til kapitel II, bortset fra de betalinger, der er omhandlet i artikel 41a, eller årlige betalinger i henhold til artikel 70, 71 og 72, pålægges en administrativ sanktion, hvis de ikke opfylder de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i henhold til EU-retten og de GLM-normer, der er fastsat i de strategiske planer, jf. bilag III, for så vidt angår følgende specifikke områder:

a) klima og miljø, herunder vand, jord og biodiversitet i økosystemerne

b) folkesundhed og plantesundhed

c) dyrevelfærd."

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Uanset stk. 1 finder konditionalitetssystemet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28."

5) I artikel 13, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"En landbruger, hvis bedrift i sin helhed er certificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848*, anses for at overholde GLM-norm 1, 3, 4, 5, 6 og 7 som opført i bilag III til denne forordning.

Ved fastsættelsen af deres normer kan medlemsstaterne, hvis relevant, fastsætte de elementer, der er omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra a), nr. i), således at de er i overensstemmelse med de obligatoriske krav, der er fastsat i national ret, og ikke er mere vidtgående end disse, forudsat at disse eksisterende nationale obligatoriske krav er i overensstemmelse med de GLM-normer, der er opført i bilag III."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>)."

6) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne anfører i deres strategiske planer, senest fra og med den 1. januar 2025, at landbrugere og andre støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til kapitel II, bortset fra de betalinger, der er omhandlet i artikel 41a, eller årlige betalinger i henhold til artikel 70, 71 og 72, skal pålægges en administrativ sanktion, hvis de ikke opfylder de krav vedrørende relevante arbejds- og ansættelsesvilkår eller de arbejdsgiverforpligtelser, der følger af retsakterne som omhandlet i bilag IV."

7) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Interventionstyperne i dette kapitel kan indebære såvel afkoblede som koblede direkte betalinger samt supplerende krisebetalinger."

b) Følgende stykke tilføjes:

"4. Supplerende krisebetalinger er direkte betalinger til landbrugere, der ydes efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser."

8) Artikel 19, andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstater, der beslutter at gøre brug af denne bestemmelse, anvender den på alle landbrugere, for hvilke der findes et risikostyringsværktøj i et givet år."

9) Artikel 28 affattes således:

"Artikel 28

Betalinger til mindre landbrugere

Medlemsstaterne kan yde betaling til mindre landbrugere som fastsat af medlemsstaterne i form af et fast beløb eller et beløb pr. hektar til erstatning for de direkte betalinger i henhold til denne afdeling og afdeling 3 i dette kapitel. Medlemsstaterne gør den tilhørende intervention i deres strategiske planer valgfri for landbrugerne.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne i den strategiske plan beslutte, at den betaling til mindre landbrugere, der er omhandlet i første afsnit, ikke erstatter direkte betalinger til støtte for bio-ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 31.

Den årlige betaling til hver landbruger i henhold til første afsnit må ikke overstige 2 500 EUR.

Medlemsstaten kan beslutte at fastsætte forskellige faste beløb eller beløb pr. hektar i tilknytning til forskellige arealtærskler."

10) I artikel 31 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 foretages følgende ændringer:

1) i) Andet afsnit affattes således:

"For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende obligatoriske minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelsen af nævnte krav."

b) ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at udelukke GLM-norm 2, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, fra kravet i første afsnit, litra a)."

c) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) Andet afsnit affattes således:

"Uanset første afsnit kan betalinger, der ydes i overensstemmelse med nævnte afsnits litra b) til dyrevelfærdsforpligtelser, forpligtelser vedrørende bekæmpelse af antimikrobiel resistens, forpligtelser vedrørende landbrugsmetoder til gavn for klimaet og forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848, også ske i form af en årlig betaling for husdyrenheder."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Uanset første afsnit kan betalinger, der ydes i overensstemmelse med nævnte afsnits litra b), i givet fald ske i form af en årlig betaling for bistader. Med henblik på denne undtagelse finder definitionen af "bistade" i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 56, litra b), anvendelse."

11) I afsnit III, kapitel II, tilføjes følgende afdeling:

"Afdeling 4

Supplerende krisebetalinger

Supplerende krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser inden for rammerne af direkte betalinger

1. Medlemsstaterne kan yde supplerende krisebetalinger for at kompensere modtagere af direkte betalinger i henhold til dette kapitels afdeling 2 og 3, der er berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser. Disse betalinger har til formål at sikre kontinuiteten i nævnte støttemodtageres landbrugsaktivitet og er underlagt de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og de betingelser, som medlemsstaterne har præciseret yderligere i deres strategiske planer.

2. Støtten i henhold til denne artikel er betinget af, at medlemsstatens kompetente myndighed formelt anerkender, at der er indtruffet en naturkatastrofe, ugunstige vejrforhold eller en katastrofal hændelse som defineret af medlemsstaten, og at disse hændelser eller de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 med henblik på at udrydde eller inddæmme en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, eller de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at bekæmpe, forebygge eller udrydde de dyresygdomme, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1882*, eller de foranstaltninger, der er vedtaget vedrørende en ny sygdom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 259 i forordning (EU) 2016/429, direkte har forårsaget skade, der har resulteret i ødelæggelse af mindst 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Tabene skal beregnes enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor eller i relation til det specifikke område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at støtten i henhold til denne artikel er rettet mod de landbrugere, der er mest berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, ved at fastsætte betingelserne for støtteberettigelse på grundlag af de dokumenterede forhold.

4. Medlemsstaterne fastsætter de gældende støttesatser for compensationen for produktionstab. Disse satser skal være højere for landbrugere, der er omfattet af en forsikringsordning eller et andet risikostyringsværktøj. Der kan anvendes indekser til beregning af produktionstab.

5. Medlemsstaterne kan beslutte at medfinansiere betalingerne med yderligere national finansiering på op til 200 % i overensstemmelse med artikel 115, stk. 5, og artikel 146.

6. Når medlemsstaterne yder støtte i henhold til denne artikel, sikrer de, at interventionerne i henhold til denne artikel er i overensstemmelse med dem, der er baseret på artikel 78a, og at overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i henhold til denne artikel med andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

7. Uanset artikel 111, første afsnit, finder nævnte afsnits litra h) og i) ikke anvendelse på støtte inden for rammerne af denne interventionstype.

* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1882 af 3. december 2018 om anvendelse af visse sygdomsforebyggelses- og -bekæmpelsesregler på kategorier af listeopførte sygdomme og om fastlæggelse af en liste over arter og grupper af arter, der udgør en betydelig risiko for spredning af disse listeopførte sygdomme (EUT L 308 af 4.12.2018, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/1882/oj)."

12) Artikel 48 affattes således:

"Artikel 48

Planlægning og rapportering på driftsprogramniveau

Artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 102, artikel 111, litra g) og h), artikel 112, stk. 3, litra b), og artikel 134 finder anvendelse på interventionstyper i de sektorer, der er omhandlet i artikel 42, litra a), d), e) og f), på driftsprogramniveau i stedet for på interventionsniveau. Planlægning af og rapportering om disse interventionstyper foretages også på driftsprogramniveau."

13) Artikel 52, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Disse procentsatser kan forhøjes med 0,5 procentpoint, hvis driftsprogrammet omfatter en eller flere interventioner, der er knyttet til de i artikel 46, litra d), e), f), h), i) og j), omhandlede målsætninger, forudsat at det beløb, der overstiger den relevante procentdel fastsat i første afsnit, udelukkende anvendes til at finansiere udgifter, der følger af gennemførelsen af disse interventioner. For så vidt angår sammenslutninger af producentorganisationer, herunder tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer, kan disse interventioner gennemføres af sammenslutningen på vegne af dens medlemmer."

14) I artikel 69 foretages følgende ændringer:

a) Litra e) affattes således:

"e) etablering af unge landbrugere, nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne samt virksomhedsudvikling af små bedrifter"

b) Følgende litra tilføjes:

"i) krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser inden for rammerne af landdistriktsudvikling."

15) I artikel 70 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

b) i) Andet afsnit affattes således:

"For så vidt angår de forpligtelser, der er omhandlet i første afsnit, litra b), kan der, hvis national ret pålægger krav, der er mere vidtgående end de tilsvarende obligatoriske minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, ydes støtte til forpligtelser, der bidrager til opfyldelsen af nævnte krav."

ii) Følgende afsnit indsættes:

"Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at udelukke GLM-norm 2, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, fra kravet i første afsnit, litra a)."

c) Stk. 8 affattes således:

"8. Hvis der i henhold til denne artikel ydes støtte til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser eller forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848, fastsætter medlemsstaterne en betaling pr. hektar, eller i givet fald pr. bistade som defineret i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 56, litra b), i denne forordning. For andre forpligtelser kan medlemsstaterne anvende andre enheder end hektar. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne yde støtte i henhold til denne artikel i form af et fast beløb."

Uanset første afsnit kan støtten til miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, der er til gavn for klimaet, og forpligtelser til at overgå til eller opretholde økologiske landbrugsmetoder og metoder som fastsat i forordning (EU) 2018/848 ydes i form af en betaling for husdyrenheder."

16) I artikel 72, stk. 5, tilføjes følgende afsnit:

"Uanset første afsnit kan medlemsstaterne beslutte at medtage ekstraomkostninger og tabt indkomst i forbindelse med ulemper som følge af overholdelsen af GLM-norm 2, der er fastsat i dette afsnits kapitel I, afdeling 2, i beregningen."

17) Artikel 73, stk. 5, affattes således:

5. "Når landbrugere pålægges nye krav i henhold til EU-retten, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde disse krav i højst 36 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedriften.

For unge landbrugere, der for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde kravene i EU-retten i højst 36 måneder fra etableringsdatoen, eller indtil de foranstaltninger, der er defineret i den forretningsplan, der er omhandlet i artikel 75, stk. 3, er afsluttet."

18) I artikel 75 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Etablering af unge landbrugere, nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne eller virksomhedsudvikling af små bedrifter"

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne kan yde støtte til etablering af unge landbrugere og etablering af virksomheder i landdistrikterne, herunder etablering af nye landbrugere, og virksomhedsudvikling af små bedrifter, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og de betingelser, der er præciseret i de strategiske planer, med henblik på at bidrage til opfyldelsen af en eller flere af de i artikel 6, stk. 1 og 2, omhandlede specifikke målsætninger."

c) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

"d) virksomhedsudvikling af små bedrifter som fastsat af medlemsstaterne i henhold til artikel 73, stk. 4, andet afsnit, litra b)."

d) Stk. 4 affattes således:

"4. Medlemsstaterne yder støtten i form af faste beløb eller finansielle instrumenter eller en kombination heraf. Støtten begrænses til:

a) et maksimalt støttebeløb på 100 000 EUR til de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c)

b) et maksimalt støttebeløb på 50 000 EUR til de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, litra d).

Støtten kan differentieres efter objektive kriterier."

19) Artikel 76, stk. 5, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne sikrer, at der kun ydes støtte til dækning af tab, der overstiger en tærskel på mindst 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Sektorspecifikke værktøjer til styring af produktionsrisici skal beregne tabene enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor eller i relation til det specifikke forsikrede område.

For permanente afgrøder og i andre begrundede tilfælde, for hvilke beregningsmetoderne i første afsnit ikke er hensigtsmæssige, kan medlemsstaterne vurdere tabene på grundlag af

landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i en periode på højst otte år, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

Medlemsstaterne kan anvende en passende alternativ vurdering til beregning af tab for unge landbrugere og nye landbrugere."

20) I afsnit III, kapitel IV, afdeling 1, tilføjes følgende artikel:

"Artikel 78a

Krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser inden for rammerne af landdistriktsudvikling

1. Medlemsstaterne kan yde krisebetalinger til aktive landbrugere, der er berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser. Disse betalinger har til formål at sikre kontinuiteten i disse landbrugeres landbrugsaktivitet og er underlagt de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og de betingelser, som medlemsstaterne har præciseret yderligere i deres strategiske planer.

2. Støtten i henhold til denne artikel er betinget af, at medlemsstatens kompetente myndighed formelt anerkender, at der er indtruffet en naturkatastrofe, ugunstige vejrforhold eller en katastrofal hændelse som defineret af medlemsstaten, og at disse hændelser eller de foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/2031 med henblik på at udrydde eller inddæmme en plantesygdom eller et skadedyrsangreb, eller de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at forebygge eller udrydde de dyresygdomme, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1882, eller de foranstaltninger, der er vedtaget vedrørende en ny sygdom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og artikel 259 i forordning (EU) 2016/429, direkte har forårsaget skade, der har resulteret i ødelæggelse af mindst 30 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Tabene skal beregnes enten på bedriftsniveau eller på bedriftens specifikke aktivitetsniveau i den pågældende sektor eller i relation til det specifikke område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at støtten i henhold til denne artikel er rettet mod de landbrugere, der er mest berørt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, ved at fastsætte betingelserne for støtteberettigelse på grundlag af de dokumenterede forhold.

4. Medlemsstaterne fastsætter de gældende støttesatser for kompensationen for produktionstab. Disse satser skal være højere for landbrugere, der er omfattet af en forsikringsordning eller et andet risikostyringsværktøj. Der kan anvendes indekser til beregning af produktionstab.

5. Når medlemsstaterne yder støtte i henhold til denne artikel, sikrer de, at interventionerne i henhold til denne artikel er i overensstemmelse med dem, der er baseret på artikel 41a, og at overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i henhold til denne artikel med andre nationale støtteinstrumenter eller EU-støtteinstrumenter eller private forsikringsordninger undgås.

6. Uanset artikel 111, første afsnit, finder nævnte afsnits litra h) og i) ikke anvendelse på støtte, der ydes inden for rammerne af denne interventionstype."

21) Artikel 79, stk. 1, første afsnit, affattes således:

Efter høring af den i artikel 124 omhandlede overvågningskomité ("overvågningskomitéen") fastsætter den nationale forvaltningsmyndighed, de regionale forvaltningsmyndigheder, hvis det er relevant, eller de udpegede bemyndigede organer udvælgelseskriterierne for

interventioner under følgende interventionstyper: investeringer, etablering af unge landbrugere, nye landbrugere og virksomheder i landdistrikterne og virksomhedsudvikling af små bedrifter, samarbejde samt videnuddveksling og informationsformidling. Formålet med disse udvælgelseskriterier er at sikre ligebehandling af ansøgerne, bedre udnyttelse af de finansielle midler og målretning af støtten i overensstemmelse med formålet med interventionerne."

22) I artikel 80 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Hvis støtte ydes i form af finansielle instrumenter, de anvendes definitioner af "finansielt instrument", "finansielt produkt", "slutmodtager", "holdingfond", "særlig fond", "løftestangseffekt", "multiplikatorforhold", "forvaltningsomkostninger" og "forvaltningsgebyrer", der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) 2021/1060, og bestemmelserne i samme forordnings afsnit V, kapitel II, afdeling II og punkt II i bilag XIII."

b) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af artikel 42 i TEUF, må det samlede støttebeløb til arbejdskapital, der ydes til en slutmodtager, ikke overstige en bruttosubventionsækvivalent på 300 000 EUR i en hvilken som helst periode på tre år."

c) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"Merværdiafgift ("moms") er støtteberettiget for så vidt angår investeringer foretaget af slutmodtagere i forbindelse med finansielle instrumenter. Hvis disse investeringer støttes af finansielle instrumenter kombineret med programstøtte i form af et tilskud som omhandlet i artikel 58, stk. 5, i forordning (EU) 2021/1060, er momsen ikke støtteberettiget for den del af investeringsomkostningerne, der svarer til programstøtten i form af et tilskud, medmindre momsen på investeringsomkostningerne i henhold til den nationale momslovgivning ikke kan refunderes."

23) I artikel 81 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne kan i forslaget til en strategisk plan som omhandlet i artikel 118 eller i anmodningen om en ændring af en strategisk plan som omhandlet i artikel 119 tildele et beløb på op til 3 % af den oprindelige ELFUL-tildeling til den strategiske plan, der skal være bidrag til InvestEU og leveres via EU-garantien og det finansielle instrument InvestEU, der er omhandlet i artikel 10a i forordning (EU) 2021/523, og InvestEU-rådgivningsplatformen. Den strategiske plan skal indeholde en begrundelse for anvendelsen af InvestEU og dets bidrag til opfyldelsen af en eller flere af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2, i denne forordning og valgt i henhold til den strategiske plan."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til hensættelse af den del af EU-garantien eller til den finansiering, der ydes gennem det finansielle instrument InvestEU, der hører under medlemsstatssegmentet, og til InvestEU-rådgivningsplatformen efter indgåelsen af bidragsaftalen som omhandlet i artikel 10, stk. 3, eller artikel 10a, stk. 3, i forordning (EU) 2021/523. Unionens budgetforpligtelser i forbindelse med hver bidragsaftale kan indgås af Kommissionen i årlige rater i perioden mellem den 1. januar 2023 og den 31. december 2027."

c) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"Hvis der ikke er indgået en bidragsaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 2, eller artikel 10a, stk. 2, i forordning (EU) 2021/523 efter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den strategiske plan for det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede beløb, der er tildelt i den strategiske plan i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 118, omfordeles det tilsvarende beløb inden for den strategiske plan efter at den anmodning om ændring, som medlemsstaten har indgivet i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 119, er godkendt."

d) Stk. 5, 6 og 7 affattes således:

"5. Hvis der ikke er indgået en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, andet afsnit, eller i artikel 10a, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EU) 2021/523 senest 12 måneder efter godkendelsen af bidragsaftalen, opsiges eller forlænges bidragsaftalen efter gensidig aftale.

Hvis en medlemsstats deltagelse i InvestEU afbrydes, inddrives de pågældende beløb, der er indbetalt til den fælles hensættelsesfond som en hensættelse, eller som er tildelt inden for rammerne af det finansielle instrument InvestEU, som interne formålsbestemte indtægter i medfør af artikel 21, stk. 5, i finansforordningen, og medlemsstaten indgiver en anmodning om en ændring af den strategiske plan med henblik på at bruge de inddrevne beløb og de beløb, der er afsat til fremtidige kalenderår i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2.

Opsigelsen eller ændringen af bidragsaftalen fastlægges samtidig med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af den relevante ændring af den strategiske plan, dog senest den 31. december 2026.

6. Hvis en garantiaftale som omhandlet i artikel 10, stk. 4, tredje afsnit, eller i artikel 10a, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) 2021/523 ikke er behørigt gennemført inden for den periode, der er fastsat i bidragsaftalen, og som ikke overskrider fire år fra undertegnelsen af garantiaftalen, ændres bidragsaftalen. Medlemsstaten kan anmode om, at beløb, der er bidraget til EU-garantien eller til det finansielle instrument InvestEU, jf. nærværende artikels stk. 1, og som der er indgået forpligtelser for i garantiaftalen, men som ikke dækker de underliggende lån, egenkapitalinvesteringer eller andre risikobærende instrumenter, behandles i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5.

7. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der er bidraget til EU-garantien i henhold til denne artikel, stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 10, stk. 5, litra a), i forordning (EU) 2021/523 og anvendes til støtte under samme målsætning eller de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier. Midler, der er genereret af eller kan henføres til de beløb, der er bidraget til det finansielle instrument InvestEU i henhold til denne artikel, stilles til rådighed for medlemsstaten i overensstemmelse med bidragsaftalen og anvendes til støtte under samme målsætning eller målsætninger i form af finansielle instrumenter eller budgetgarantier."

24) Efter litra b) i artikel 83, stk. 2, indsættes følgende litra:

"ba) i overensstemmelse med de beregningsmetoder, der er fastsat i henhold til artikel 54, artikel 55 og artikel 56, stk. 1 og 3, i forordning (EU) 2021/1060".

25) Artikel 86, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettigede til et bidrag fra EGFL fra den dato, hvor den ændring, som den pågældende medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, får virkning, dog tidligst

fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring eller fra datoen for meddelelsen som omhandlet i artikel 119, stk. 9."

Uanset dette stykkes første afsnit kan det i den strategiske plan fastsættes, at støtteberettigelsen af EGFL-finansierede udgifter, der følger af ændringer af den strategiske plan relateret til interventioner som omhandlet i artikel 41a, i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold kan starte fra den dato, hvor hændelsen fandt sted.

3. Udgifter, der bliver støtteberettigede som følge af en ændring af en strategisk plan, er berettigede til bidrag fra ELFUL fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring eller fra datoen for meddelelsen som omhandlet i artikel 119, stk. 9.

Uanset dette stykkes første afsnit og stk. 4, andet afsnit, kan det i den strategiske plan fastsættes, at støtteberettigelsen af ELFUL-finansierede udgifter, der følger af ændringer af den strategiske plan, i tilfælde af hasteforanstaltninger som følge af naturkatastrofer, katastrofale hændelser eller ugunstige vejrforhold eller en pludselig og betydelig ændring af medlemsstatens eller regionens socioøkonomiske forhold kan starte fra den dato, hvor hændelsen fandt sted."

26) I afsnit IV indsættes følgende artikel:

"Artikel 96a

Maksimumsbeløb for finansielle tildelinger til krisebetalinger til landbrugere efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser

1. For hver medlemsstat begrænses det maksimumsbeløb, der kan forbeholdes krisebetalinger til landbrugere som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, jf. artikel 41a og 78a, til de årlige beløb, der er fastsat i bilag XV, tabel 1.

For kalenderårene 2025 og 2026 må de samlede årlige udgifter til de supplerende krisebetalinger, der er omhandlet i artikel 41a, ikke overstige den vejledende finansielle tildeling til denne interventionstype for det relevante kalenderår som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

De samlede ELFUL-udgifter til de krisebetalinger, der er omhandlet i artikel 78a, må ikke overstige summen af de vejledende finansielle tildelinger til denne interventionstype for regnskabsårene 2026 og 2027 som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra a), og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten.

2. Uanset stk. 1 gælder det, at hvis en medlemsstat beslutter ikke at yde støtte til krisebetalinger som omhandlet i artikel 78a, begrænses det maksimale årlige beløb, som denne medlemsstat kan forbeholde de supplerende krisebetalinger, der er omhandlet i artikel 41a, til de årlige beløb, der er fastsat i bilag XV, tabel 2.

For kalenderårene 2025 og 2026 må de samlede årlige udgifter til de supplerende krisebetalinger, der er omhandlet i artikel 41a, ikke overstige den vejledende finansielle tildeling til denne interventionstype for det relevante kalenderår som fastsat af medlemsstaterne i deres finansieringsplaner i overensstemmelse med artikel 112, stk. 2, litra

a), og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 119. Dette finansielle loft udgør et finansielt loft fastsat i EU-retten."

27) Artikel 111, andet afsnit, affattes således:

"Første afsnit, litra e), finder ikke anvendelse på interventioner under den interventionstype for supplerende krisebetalinger til landbrugere inden for rammerne af direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 41a, den interventionstype i biavlsektoren, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, litra a) og c)-g), interventioner under den interventionstype i vinsektoren, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra h)-k), oplysningsaktioner og salgsfremstød i forbindelse med kvalitetsordninger under den interventionstype for samarbejde, der er omhandlet i artikel 77, og interventioner under den interventionstype for krisebetalinger til landbrugere inden for rammerne af landdistriktsudvikling, der er omhandlet i artikel 78a."

28) Artikel 115, stk. 5, litra a), affattes således:

"a) en kort beskrivelse af supplerende national finansiering til interventioner til landdistriktsudvikling, jf. afsnit III, kapitel IV, og til interventioner med supplerende krisebetalinger til landbrugere, jf. artikel 41a, der ydes inden for anvendelsesområdet for den strategiske plan, herunder beløbene pr. intervention og angivelse af overensstemmelse med kravene i denne forordning"

29) Artikel 119 affattes således:

"Artikel 119

Ændring af strategiske planer

1. Medlemsstaterne kan ændre deres strategiske planer ved at indgive anmodninger om strategiske ændringer til Kommissionen i henhold til stk. 2 eller ved at underrette Kommissionen om ændringen i henhold til stk. 9.

2. Medlemsstaterne indgiver deres anmodninger om strategiske ændringer af deres strategiske planer til Kommissionen. Strategiske ændringer er følgende ændringer af de strategiske planer:

a) ændringer, der indfører nye interventioner eller sletter interventioner fra de strategiske planer

b) ændringer, der fører til ændringer af delmål eller mål under resultatindikatorerne, som er markeret med "PG" i bilag I

c) ændringer, der vedrører artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, artikel 92-98 eller artikel 103, stk. 1 og 5

d) ændringer af mål- og finansieringsplanerne i den strategiske plan, jf. artikel 112, herunder ændringer af ELFUL's bidrag til InvestEU, jf. artikel 81, ændringer af ELFUL's samlede bidrag til hver type intervention for hele den periode, der er omfattet af den strategiske plan, eller ændringer vedrørende ELFUL's bidragssatser, jf. artikel 91.

Anmodninger om strategiske ændringer af strategiske planer skal begrundes behørigt og navnlig indeholde en beskrivelse af de virkninger, som ændringerne af planen forventes at få for opfyldelsen af de specifikke målsætninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1 og 2. De vedlægges den ændrede plan sammen med de ajourførte bilag, hvis det er relevant.

3. Kommissionen vurderer overensstemmelsen af de strategiske ændringer, der er omhandlet i stk. 2, med denne forordning og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er

vedtaget i henhold hertil, og med forordning (EU) 2021/2116 og deres effektive bidrag til at nå de specifikke målsætninger.

4. Kommissionen godkender den strategiske ændring af en strategisk plan, der er anmodet om, såfremt de nødvendige oplysninger er fremlagt, og den strategiske ændring er forenelig med denne forordning og forordning (EU) 2021/2116 samt de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

5. Kommissionen fremsætter bemærkninger senest 30 arbejdsdage efter indgivelsen af den i stk. 2 omhandlede anmodning om ændring. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de supplerende oplysninger, der er nødvendige.

6. En anmodning om en strategisk ændring af en strategisk plan godkendes senest tre måneder efter, at medlemsstaten har indgivet den.

7. En anmodning om en strategisk ændring af den strategiske plan kan indgives to gange pr. kalenderår med forbehold af eventuelle undtagelser, der er fastsat i denne forordning, eller som skal fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 122. Herudover kan der indgives yderligere tre anmodninger om en strategisk ændring af den strategiske plan i løbet af perioden for den strategiske plan. Dette stykke finder ikke anvendelse på anmodninger om ændringer, der indgives med henblik på at forelægge manglende elementer af den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 118, stk. 5.

En anmodning om en strategisk ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, eller artikel 103, stk. 5, medregnes ikke i den begrænsning, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit.

8. En ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 17, stk. 5, artikel 88, stk. 7, eller artikel 103, stk. 1, vedrørende EGFL får virkning fra den 1. januar i kalenderåret efter det år, hvor anmodningen om den strategiske ændring godkendes af Kommissionen, og efter den tilsvarende ændring af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2.

En ændring af den strategiske plan i forbindelse med artikel 103, stk. 1, vedrørende ELFUL får virkning efter Kommissionens godkendelse af anmodningen om den strategiske ændring og efter den tilsvarende ændring af tildelingerne i overensstemmelse med artikel 89, stk. 4.

En strategisk ændring af den strategiske plan vedrørende EGFL, bortset fra de ændringer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, får virkning fra den dato, der fastsættes af medlemsstaten, dog tidligst fra datoen for indgivelsen til Kommissionen af anmodningen om ændring. Medlemsstaterne kan fastsætte forskellige datoer, hvor de forskellige elementer i den strategiske ændring får virkning. Hvis den strategiske ændring risikerer at bringe de berørte landbrugere i en mindre gunstig situation end den, de havde før ændringen, tager medlemsstaterne ved fastsættelsen af den dato, hvor ændringen får virkning, hensyn til landbrugernes og andre støttemodtageres behov for at have tilstrækkelig tid til at tage hensyn til ændringen. Den planlagte dato, hvor strategiske ændringer vedrørende EGFL får virkning, angives af medlemsstaten i den anmodning om ændring af den strategiske plan, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, og den skal godkendes af Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 10.

9. Medlemsstaterne kan til enhver tid foretage og anvende andre ændringer af deres strategiske planer end de strategiske ændringer, der er omhandlet i stk. 2. De underretter Kommissionen om disse andre ændringer senest på det tidspunkt, hvor de begynder at anvende dem, og føjer dem til den ændrede strategiske plan, der indgives sammen med den næste anmodning om ændring i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der indføres ændringer, der vedrører GLM-norm 1 og 4, skal medlemsstaterne sikre og give en specifik begrundelse for, at sådanne ændringer ikke bringer de miljø- og klimamålsætninger, der, alt efter hvad der er relevant, er knyttet til bevarelsen af permanente græsarealer eller beskyttelsen af vandløb mod forurening, i fare.

Hvis Kommissionen ikke gør indsigelse mod de meddelte ændringer senest 30 arbejdsdage efter indgivelsen af meddelelsen, har ændringerne retsvirkninger fra datoen for meddelelsen. Kommissionen gør indsigelse mod en meddelt ændring, hvis den finder, at ændringen ikke er forenelig med denne forordning og forordning (EU) 2021/2116 og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

De meddelte ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, har ikke retsvirkninger, og medlemsstaten sletter dem fra den ændrede strategiske plan, der er forelagt i henhold til dette stykkes første afsnit. De udgifter, der følger af disse ændringer, er ikke berettigede til bidrag fra ELFUL eller EGFL. Medlemsstaten kan forelægge disse ændringer for Kommissionen til godkendelse i en anmodning om en strategisk ændring, jf. stk. 2. De regler om godkendelse af strategiske ændringer som fastsat i stk. 2-8 og stk. 10 og 11 vedrørende strategiske ændringer finder tilsvarende anvendelse på godkendelse af de ændringer, som Kommissionen har gjort indsigelse mod i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit. Artikel 121 i denne forordning om beregning af frister for Kommissionens aktioner finder tilsvarende anvendelse på aktioner i henhold til dette stykke.

10. Hver strategisk ændring af den strategiske plan som omhandlet i stk. 2 godkendes af Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse uden anvendelse af udvalgsproceduren, jf. artikel 153.

11. Uden at dette berører artikel 86, får strategiske ændringer af strategiske planer som omhandlet i stk. 2 først retsvirkning, når de er godkendt af Kommissionen.

12. Rettelser af administrative eller åbenlyse fejl eller af rent redaktionel art, der ikke berører gennemførelsen af politikken og interventionen, betragtes ikke som en anmodning om ændring eller meddelelse i henhold til denne artikel. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne rettelser."

30) Artikel 120 udgår.

31) Artikel 122, litra a), affattes således:

"a) procedurer og frister for indgivelse af anmodninger om ændringer og meddelelser om ændringer".

32) Artikel 124, stk. 4, litra d), affattes således:

"d) ethvert forslag fra forvaltningsmyndigheden om ændring af en strategisk plan og, for så vidt angår et forslag om ændring af en strategisk plan vedrørende EGFL, den dato, hvor den ændring, som forvaltningsmyndigheden har foreslået i overensstemmelse med artikel 119, stk. 8, får virkning."

33) I artikel 134 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. For at være tilfredsstillende skal den årlige præstationsrapport indeholde alle de oplysninger, der kræves i stk. 4, 5, 7 og 10. Senest 15 arbejdsdage efter datoen for indgivelse af den årlige præstationsrapport underretter Kommissionen de pågældende medlemsstater, hvis rapporten ikke er tilfredsstillende, ellers betragtes den som tilfredsstillende."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. De kvantitative oplysninger som omhandlet i stk. 4 skal omfatte:

a) de faktisk opnåede output ved udgangen af det foregående regnskabsår

b) de bruttoudgifter ved udgangen af regnskabsåret, som er relevante for de output, der er nævnt i litra a), inden anvendelse af eventuelle sanktioner eller andre nedsættelser, idet der i forbindelse med ELFUL tages højde for gentildeling af annullerede eller inddrevne midler i medfør af artikel 57 i forordning (EU) 2021/2116

c) forholdet mellem bruttoudgifter som nævnt i litra b) og de relevante faktisk opnåede output som nævnt i litra a) ("faktisk opnåede beløb pr. enhed")

d) resultater og afstanden til de tilsvarende delmål, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 109, stk. 1, litra a).

De i første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede oplysninger opdeles efter beløb pr. enhed som fastsat i den strategiske plan i overensstemmelse med artikel 111, litra h). For så vidt angår outputindikatorer, der ifølge bilag I udelukkende anvendes til overvågning, medtages kun de i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger."

c) Stk. 6 udgår.

d) Stk. 7, litra b), affattes således:

"b) eventuelle spørgsmål, der påvirker den strategiske plans præstation, navnlig hvad angår afvigelser fra delmål, med angivelse af de begrundelser, der er omhandlet i artikel 135, eller, hvis det er relevant, med angivelse af årsagerne og, hvor det er relevant, med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger".

e) Stk. 8 og 9 udgår.

f) I stk. 10 udgår andet afsnit.

g) Stk. 13 affattes således:

"13. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger til tilfredsstillende årlige præstationsrapporter senest en måned efter den dag, hvor Kommissionen underretter medlemsstaterne om, at de er blevet vurderet som værende tilfredsstillende. Hvis Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger inden for nævnte frist, anses rapporterne for godkendt. Artikel 121 om beregning af frister for Kommissionens aktioner finder tilsvarende anvendelse."

(34) Artikel 146, første afsnit, affattes således:

"Støtte fra medlemsstaterne vedrørende operationer, der falder uden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF, og som har til formål at yde supplerende finansiering til interventioner til landdistriktsudvikling som fastsat i denne forordnings afsnit III, kapitel IV, og til interventioner med supplerende krisebetalinger til landbrugere som fastsat i denne forordnings artikel 41a, hvortil der ydes støtte fra Unionen på et hvilket som helst tidspunkt i perioden for den strategiske plan, må kun ydes, hvis den er i overensstemmelse med denne forordning og er opført i bilag V til de strategiske planer, der er godkendt af Kommissionen."

35) Artikel 159 udgår.

36) Bilag I, II og III ændres som angivet i bilag I til denne forordning.

37) Teksten i bilag II til denne forordning tilføjes som bilag XV.

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2021/2116

I forordning (EU) 2021/2116 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), affattes således:

"b) den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115, og som viser, at udgifterne er afholdt i henhold til nærværende forordnings artikel 37".

2) Artikel 10, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) at forelægge Kommissionen den årlige præstationsrapport, der er omhandlet i artikel 134 i forordning (EU) 2021/2115".

3) Artikel 12, stk. 2, første afsnit, litra c), affattes således:

"c) præstationsrapporteringen om outputindikatorerne og præstationsrapporteringen om resultatindikatorerne med henblik på den flerårige præstationsovervågning, jf. artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115, er korrekt og viser, at artikel 37 i nærværende forordning overholdes".

4) I afsnit II tilføjes følgende kapitel:

"Kapitel III

Data om den fælles landbrugspolitik og interoperabilitetsstyring

Artikel 13a

Myndighed med ansvar for datastyring under den fælles landbrugspolitik

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at træffe eller koordinere foranstaltninger med henblik på at opnå og opretholde national og grænseoverskridende interoperabilitet mellem informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, forvaltning, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik til gavn for landbrugere og andre modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik. I denne artikel forstås ved interoperabilitet informationssystemernes evne til at interagere med hinanden ved at dele data ved hjælp af elektronisk kommunikation.

2. Den udpegede myndighed har navnlig følgende opgaver:

a) udarbejdelse og forelæggelse for Kommissionen af en køreplan på medlemsstatsniveau med henblik på at opnå og opretholde interoperabilitet (i det følgende "køreplanen")

b) koordinering af gennemførelsen eller, hvis det besluttes af medlemsstaten, gennemførelse af køreplanen på en effektiv, virkningsfuld og rettidig måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af myndigheden senest den [...][Publikationskontoret: tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

3. Køreplanen skal navnlig indeholde følgende elementer:

a) vurdering af den nuværende interoperabilitet, jf. stk. 1, samt vurdering af de digitale identifikationssystemer og datadelingsmekanismer, der anvendes i øjeblikket

b) identifikation af behovene for at opnå og opretholde interoperabilitet som omhandlet i stk. 1, og udformning af foranstaltninger til at håndtere disse behov samt tidsramme med delmål og mål for gennemførelsen heraf

c) identifikation af eventuelle synergier med andre interoperabilitetsinitiativer på EU-plan og nationalt plan.

Medlemsstaterne skal så vidt muligt basere deres vurdering af behovene og udformningen af foranstaltningerne på princippet om, at oplysningerne kun indsamles én gang og genanvendes.

4. Medlemsstaterne forelægger den i stk. 3 omhandlede køreplan for Kommissionen senest den 16. september 2026.

Kommissionen vurderer medlemsstaternes køreplaner og meddeler dem sine bemærkninger til køreplanerne senest den 16. november 2026. Medlemsstaterne tager størst muligt hensyn til Kommissionens bemærkninger og forelægger om nødvendigt en revideret udgave af køreplanen for Kommissionen senest den 16. december 2026.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen eventuelle ændringer af deres køreplaner. Kommissionen vurderer ændringerne af køreplanen og meddeler medlemsstaterne sine bemærkninger til ændringerne senest to måneder efter forelæggelsen heraf. Medlemsstaterne tager størst muligt hensyn til Kommissionens bemærkninger.

5. Den definition, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, litra c), finder ikke anvendelse på denne artikel."

5) I artikel 16, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Reserven må ikke anvendes til foranstaltninger, der yder støtte til landbrugere, der er ramt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser. Reserven kan dog anvendes til foranstaltninger til afhjælpning af markedsforstyrrelser, der er forårsaget af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, herunder foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 219 og 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013."

6) Artikel 21, stk. 1, affattes således:

"1. Med forbehold af artikel 53 og 55 foretager Kommissionen de månedlige betalinger til dækning af de udgifter, som er afholdt af godkendte betalingsorganer i referencemåned."

7) I artikel 21, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"Hvis de udgifter, der er omhandlet i artikel 86, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, imidlertid ikke kan anmeldes til Kommissionen i den pågældende måned, fordi Kommissionen endnu ikke har godkendt en ændring af den strategiske plan i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 119, stk. 10, kan disse udgifter anmeldes i de efterfølgende måneder af samme regnskabsår eller senest i det årsregnskab for det pågældende regnskabsår, der skal sendes til Kommissionen i henhold til nærværende forordnings artikel 90, stk. 1, litra c), nr. iii)."

8) Artikel 32, stk. 8, affattes således:

"8. Uden at det indskrænker anvendelsen af artikel 53 og 55, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger inden for 45 dage at regne fra registreringen af en udgiftsanmeldelse, der opfylder de krav, der er fastsat i denne artikels stk. 6."

9) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Gennemførelsesretsakterne, jf. denne artikels stk. 1, vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 103, stk. 2.

Før den vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om sin hensigt og giver

medlemsstaten mulighed for at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist, som ikke må være kortere end 30 dage."

10) Artikel 45, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) for så vidt angår udgifter under både EGFL og ELFUL, beløb i henhold til artikel 38 og 55 i denne forordning og artikel 54 i forordning (EU) nr. 1306/2013, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 104, og for så vidt angår udgifter under EGFL, beløb i henhold til artikel 53 og 56 i denne forordning, som skal indbetales til EU-budgettet med påløbne renter".

11) Artikel 53, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Der tages i disse gennemførelsesretsakter hensyn til, om de forelagte årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, og de berører ikke indholdet i de gennemførelsesretsakter, der efterfølgende vedtages i henhold til artikel 55."

12) Artikel 54 udgår.

13) I artikel 57 tilføjes følgende stykke:

"3. De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, betaler de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheder, tilbage til medlemsstaterne sammen med renter og enhver anden indtjening, der er genereret af de pågældende bidrag.

Uanset stk. 1 betaler de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, ikke de beløb, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, tilbage til medlemsstaterne, hvis nævnte organer for en given uregelmæssighed påviser, at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Uregelmæssigheden optrådte hos slutmodtageren eller, hvis der er tale om en holdingfond, hos de organer, der gennemfører særlige fonde, eller hos slutmodtagere

b) De organer, der gennemfører finansielle instrumenter, opfyldte deres forpligtelser i forbindelse med de programbidrag, der er berørt af uregelmæssigheden, i overensstemmelse med gældende ret og handlede med den professionelle omhu, gennemsigtighed og grundighed, der forventes af et professionelt organ med erfaring i at gennemføre finansielle instrumenter

c) De beløb, der er berørt af uregelmæssigheden, kunne ikke inddrives, på trods af at de organer, der gennemfører finansielle instrumenter, forfulgte alle relevante kontraktmæssige og juridiske muligheder med den fornødne omhu."

14) I artikel 60, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Hvis en støttemodtager er blevet udvalgt til kontrol på stedet af en støtteansøgning, en betalingsanmodning eller konditionalitet i henhold til artikel 83, udvælger medlemsstaterne så vidt muligt og under hensyntagen til de dermed forbundne risici ikke den pågældende støttemodtager til en efterfølgende kontrol og stikprøve i det pågældende år, medmindre omstændighederne kræver en ny kontrol for at sikre en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser. Denne bestemmelse må ikke reducere kontrolniveauet."

15) Artikel 67, stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne registrerer og opbevarer data og dokumentation om de årlige outputs, der er rapporteret i forbindelse med de rapporterede fremskridt, der er gjort hen imod de mål, der er fastsat i den strategiske plan, og som overvåges i henhold til artikel 128 i forordning (EU) 2021/2115."

16) I artikel 68 udgår stk. 3.

- 17) I artikel 69 udgår stk. 6.
18) I artikel 70 udgår stk. 2.
19) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 70a

Kvalitetsvurdering af markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet

Medlemsstaterne vurderer årligt kvaliteten af de elementer, der er omhandlet i artikel 68, 69 og 70, i overensstemmelse med den metode, som fastlægges på EU-plan. Hvis vurderingen viser, at der er svagheder i systemerne, træffer medlemsstaterne passende afhjælpende aktioner, eller, hvis dette ikke er muligt, anmoder Kommissionen medlemsstaterne om at udarbejde en handlingsplan i henhold til artikel 42.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en vurderingsrapport og, hvis det er relevant, de afhjælpende aktioner og tidsplanen for deres gennemførelse senest den 15. februar efter det pågældende kalenderår."

- 20) Artikel 72 affattes således:

"Artikel 72

Kontrol- og sanktionssystem

Medlemsstaterne opretter et kontrol- og sanktionssystem med henblik på den støtte, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra e). Medlemsstaterne foretager gennem betalingsorganerne eller organer, som de har givet bemyndigelse til at handle på deres vegne, en årlig administrativ kontrol af støtteansøgningerne og betalingsanmodningerne for at verificere lovligheden og den formelle rigtighed i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, litra a). Denne kontrol suppleres af kontrol på stedet, som ved hjælp af teknologi kan udføres på afstand.

Medlemsstaterne kan dog vælge ikke at foretage kontrol på stedet, hvis interventionernes støtteberettigelsesbetingelser overvåges inden for rammerne af arealovervågningssystemet, jf. artikel 70."

- 21) Artikel 74, litra a), affattes således:

"a) regler om den vurdering af kvaliteten, der er omhandlet i artikel 70a".

- 22) Artikel 75 affattes således:

"Artikel 75

Gennemførelsesbeføjelser vedrørende artikel 68-70a

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler om:

a) formen og indholdet af samt ordningerne for fremsendelse til eller tilgængeliggørelse for Kommissionen af:

- i) rapporterne om vurdering af kvaliteten af markidentifikationssystemet, ordningen med geospatiale støtteansøgninger og arealovervågningssystemet
- ii) de afhjælpende aktioner, der er omhandlet i artikel 70a

b) det grundlæggende indhold i og reglerne for støtteansøgningssystemet i henhold til artikel 69 og arealovervågningssystemet som omhandlet i artikel 70, herunder parametrene for den gradvise forøgelse af antallet af interventioner under arealovervågningssystemet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 103, stk. 3."

23) I artikel 83 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) støttemodtagere, der modtager direkte betalinger i henhold til afsnit III, kapitel II, i forordning (EU) 2021/2115, bortset fra de betalinger, der er omhandlet i artikel 41a i nævnte forordning".

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Uanset stk. 1 finder kontrolsystemet for konditionalitet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115."

c) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Støttemodtagere, der er opført i denne artikels stk. 1, fritages for kontrol i henhold til det system, der er oprettet i overensstemmelse med nævnte stykke, hvis det areal, der er berettiget til de betalinger og den støtte, der er omhandlet i nævnte stykke, som anmeldt i den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, ikke overstiger 10 hektar.

3. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende kontrolsystemer og forvaltning til at sikre, at reglerne om konditionalitet overholdes.

Disse systemer skal være kompatible med de kontrolsystemer, der er omhandlet i stk. 1."

d) Stk. 4 udgår.

e) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Indledningen affattes således:

"6. For at opfylde deres kontrolforpligtelser som fastsat i stk. 1-3:"

ii) Litra d) affattes således:

"d) skal medlemsstaterne fastlægge den stikprøve til kontrol på stedet, jf. litra a), der skal foretages hvert år på grundlag af en årlig risikoanalyse, som omfatter en tilfældig komponent og omfatter mindst 1 % af de støttemodtagere, der er anført i denne artikels stk. 1. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 1, tredje afsnit, ikke udvælger en støttemodtager til en kontrol eller en stikprøve, sikrer den, at minimumskontrolsatsen overholdes."

24) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Uanset stk. 1 finder ordningen med administrative sanktioner i forbindelse med konditionalitet ikke anvendelse på modtagere af betalinger som omhandlet i artikel 28 i forordning (EU) 2021/2115."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Støttemodtagere, der er opført i artikel 83, stk. 1, fritages for de sanktioner, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis det areal, der er berettiget til de betalinger og den støtte, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, som anmeldt i den geospatiale støtteansøgning, der er omhandlet i artikel 69, stk. 1, ikke overstiger 10 hektar."

25) I artikel 102 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 7. december 2021. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Stk. 6 affattes således:

"6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 1, artikel 17, stk. 5, artikel 23, stk. 2, artikel 38, stk. 2, artikel 40, stk. 3, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 4 og 5, artikel 47, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 55, stk. 6, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 3, artikel 74, artikel 76, stk. 2, artikel 85, stk. 7, artikel 89, stk. 2, artikel 94, stk. 5 og 6, artikel 95, stk. 2, og artikel 105 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

(26) Artikel 103, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"Med henblik på artikel 11, 12, 17, 18, 23, 26, 32, 39-44, 47, 51-53, 55, 58, 59, 60, 64, 75, 82, 92, 95 og 100 bistår Kommissionen i forbindelse med spørgsmål vedrørende interventioner med direkte betalinger, interventioner i visse sektorer, interventioner til landdistriktsudvikling og den fælles markedsordning af henholdsvis Komitéen for Landbrugsfondene, Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik nedsat ved forordning (EU) 2021/2115 og Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter nedsat ved forordning (EU) nr. 1308/2013."

Artikel 3

Overgangsbestemmelser og -foranstaltninger

1. Godkendelser af anmodninger om ændring af strategiske planer, der er indgivet til Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, er omfattet af artikel 119 i forordning (EU) 2021/2115 som gældende på tidspunktet for indgivelsen af disse anmodninger.

2. Ændringer af strategiske planer, der er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 119, stk. 9, i forordning (EU) 2021/2115, men som ikke er godkendt af Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, medtages i den næste anmodning om en strategisk ændring af den

strategiske plan, der indgives i henhold til artikel 119, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 som ændret ved denne forordning.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dog finder artikel 2, nr. 5), anvendelse fra den 16. oktober 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	3
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	3
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	3
1.3.	Mål	3
1.3.1.	Generelt/generelle mål	3
1.3.2.	Specifikt/specifikke mål.....	3
1.3.3.	Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)	3
1.3.4.	Resultatindikatorer	3
1.4.	Forslaget/initiativet vedrører	4
1.5.	Begrundelse for forslaget/initiativet.....	4
1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	4
1.5.2.	Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	4
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	4
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	5
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	5
1.6.	Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger.....	6
1.7.	Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)	6
2.	FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER	8
2.1.	Bestemmelser om overvågning og rapportering	8
2.2.	Forvaltnings- og kontrolsystem(er).....	8
2.2.1.	Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi.....	8
2.2.2.	Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem	8
2.2.3.	Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)	8
2.3.	Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder	9
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER.....	10
3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet.....	10

3.2.	Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne	12
3.2.1.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne.....	12
3.2.1.1.	Bevillinger fra vedtaget budget.....	12
3.2.1.2.	Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter	17
3.2.2.	Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger	22
3.2.3.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne.....	24
3.2.3.1.	Bevillinger fra vedtaget budget	24
3.2.3.2.	Bevillinger fra eksterne formålsbestemte indtægter	24
3.2.3.3.	Bevillinger i alt.....	24
3.2.4.	Anslået behov for menneskelige ressourcer.....	25
3.2.4.1.	Finansieret over vedtaget budget	25
3.2.4.2.	Finansieret over eksterne formålsbestemte indtægter	26
3.2.4.3.	Samlet behov for menneskelige ressourcer.....	26
3.2.5.	Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer	28
3.2.6.	Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme	28
3.2.7.	Bidrag fra tredjemand	28
3.3.	Anslåede virkninger for indtægterne.....	29
4.	DIGITALE DIMENSIONER.....	29
4.1.	Krav vedrørende digital relevans	30
4.2.	Data	30
4.3.	Digitale løsninger	31
4.4.	Vurdering af interoperabilitet.....	31
4.5.	Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse	32

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2021/2115 for så vidt angår konditionalitetssystemet, interventionstyper i form af direkte betalinger, interventionstyper i bestemte sektorer og til landdistriktsudvikling og årlige præstationsrapporter og forordning (EU) 2021/2116 for så vidt angår data- og interoperabilitetsstyring, suspension af betalinger, årlig præstationsafstemning og kontrol og sanktioner

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Programklynge 8 – Landbrugs- og havpolitik, udgiftsområde 3 i den flerårige finansielle ramme ("FFR") for årene 2021-2027 – Naturressourcer og miljø

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

For at tackle de udfordringer, som den europæiske landbrugssektor i øjeblikket står over for, er det generelle mål med dette forslag at forenkle lovgivningen og gennemførelsen af de strategiske planer og dermed bidrage til at mindske den administrative byrde og øge konkurrenceevnen.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr.

Formålet med initiativet er at strømline lovgivningen og gennemførelsen af de strategiske planer for:

- bedre at anerkende de forskelligartede forhold, der gør sig gældende for bedrifterne
- at skabe bedre betingelser for landbrugere som iværksættere
- at forbedre konkurrenceevnen
- at give medlemsstaterne større fleksibilitet i forvaltningen af deres planer.

1.3.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Initiativet bør gøre det lettere for landbrugerne at ansøge om og gennemføre støtteordninger under den strategiske plan, der har til formål at øge deres bæredygtighed og konkurrenceevne ved at:

- undgå dobbelte forpligtelser
- mindske kontrolpresset ved at reducere antallet af besøg på bedriften, der er nødvendige for de nationale myndigheder
- forenkle ansøgningsproceduren
- øge fleksibiliteten for landbrugerne til at forvalte deres jord

- gøre det muligt bedre at kompensere landbrugere for omkostninger og tab af indkomst i forbindelse med opfyldelsen af visse forpligtelser
- udvide og bedre målrette finansieringsmulighederne for f.eks. biavlere eller husdyravlere
- skabe en mere tilpasset metode til beregning af tab for visse grupper af landbrugere eller områder med særlige behov, der beskæftiger sig med risikostyring
- yde mere støtte til landbrugere, der lider tab som følge af naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold
- udvide mulighederne for at ansøge om engangsindkomststøtte og engangsstøtte til virksomhedsudvikling for mindre landbrugere
- forenkle gennemførelsen af investeringer ved i højere grad at anvende standardomkostningsmuligheder.

1.3.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Der foreslås nye indikatorer for ændrede eller nye interventioner. Derudover anvendes eksisterende indikatorer til at måle præstationer.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

✖ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁴

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Som opfølgning på den vision, der blev bebudet i Kommissionens arbejdsprogram, har initiativet til formål at foretage ændringer, der skal anvendes af medlemsstaterne og landbrugerne fra 2026.

1.5.2. Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Den grænseoverskridende og globale karakter af de vigtigste udfordringer, som EU's landbrug står over for, kræver en fælles reaktion på EU-plan, der sikrer det indre markeds funktion og de lige konkurrencevilkår, der allerede er indført med den fælles landbrugspolitik. Initiativet ændrer derfor EU-lovgivningen om medlemsstaternes gennemførelse af interventioner, der finansieres med EU-midler.

³⁴

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Et forenklingsinitiativ, der blev iværksat sidste år, sikrede en betydelig reduktion af den administrative byrde. Dette initiativ bygger på erfaringerne fra sidste års initiativ. Nærmere oplysninger findes i begrundelsen, der ledsager forslaget.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Initiativet er foreneligt med FFR.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Eventuelle tilknyttede udgifter forbliver under underloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

1.6. Varigheden af forslaget/initiativet og af dets finansielle virkninger

☐ Begrænset varighed

- ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

✖ Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

☐ Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i forvaltningsorganerne

✖ Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

☐ Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- ☐ offentligretlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt
- ☐ organer, der er etableret i en medlemsstat og undergivet lovgivningen i en medlemsstat eller EU-lovgivningen, og som i overensstemmelse med sektorspecifikke regler kan få overdraget gennemførelsen af EU-midler eller budgetgarantier, i det omfang de kontrolleres af offentligretlige organer eller af privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, og har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier i form af kontrolorganernes solidariske hæftelse eller ækvivalente finansielle garantier, som for hver foranstaltning kan begrænses til EU-støttens maksimale beløb.

Bemærkninger

Ikke relevant

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Initiativet bygger på de eksisterende overvågnings- og rapporteringsregler for de strategiske planer.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede budgetgennemførelsesmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Initiativet bygger på de eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer for de strategiske planer.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Initiativet bygger på og forenkler de eksisterende overvågnings- og rapporteringsregler for de strategiske planer.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Initiativet bygger på de eksisterende kontrolregler for de strategiske planer.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Initiativet bygger på de eksisterende regler, der har til formål at forebygge svig og uregelmæssigheder i forbindelse med de strategiske planer.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Forslaget vil få budgetmæssige virkninger som følge af ændringen af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115, der gør det lettere at forhøje Unionens finansielle bistand til sektorspecifikke interventioner i frugt- og grøntsagssektoren.

Den finansielle støtte fra Unionen til producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren, der er godkendt af medlemsstaterne til gennemførelse af driftsprogrammer, vil blive begrænset til en vis procentdel (fra 4,1 % til 5,5 % afhængigt af typen af støttemodtagere og de forfulgte mål) af værdien af disse producentorganisationers afsatte produktion. Den foreslåede ændring af artikel 52, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2115 indebærer en eventuel forhøjelse af disse tærskler med 0,5 procentpoint for interventionerne i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, forudsat at visse betingelser er opfyldt. Afhængigt af producentorganisationens valg kan dette øge udgifterne. Eftersom alle driftsprogrammer fra 2026 vil blive gennemført under den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik og baseret på gennemførelsen i sektoren i regnskabsåret 2024 (1,15 mia. EUR), anslås de årlige yderligere udgifter til 5,75 mio. EUR (1,15 mia. EUR x 0,05). For at gøre brug af den mulige forhøjelse skal producentorganisationerne ændre deres driftsprogrammer, og de finansielle virkninger påvirker således 2026 og 2027. Eventuelle tilknyttede udgifter forbliver under underloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

Desuden har forslaget ikkekvantificerbare budgetmæssige virkninger som følge af ændringen af artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2021/2116. Den foreslåede ændring af denne bestemmelse udelukker foranstaltninger, der yder støtte til landbrugere, der er ramt af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, fra finansiering under landbrugsreserven. Forslaget ændrer ikke det samlede beløb for reserven. Bestemmelsen kan imidlertid føre til lavere udgifter under reserven, hvis den ikke anvendes til foranstaltninger mod markedsforstyrrelser (artikel 219 i forordning (EU) nr. 1308/2013), foranstaltninger vedrørende dyresygdomme og planteskadegørere og manglende forbrugertillid (artikel 220 i forordning (EU) nr. 1308/2013), andre foranstaltninger til løsning af specifikke problemer (artikel 221 i forordning (EU) nr. 1308/2013) eller aftaler og afgørelser i perioder med alvorlige skævheder på markederne (artikel 222 i forordning (EU) nr. 1308/2013) (sidstnævnte er betinget af Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse og ikrafttrædelsen (Kommissionens forslag til ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 (COM(2024) 577 final)). Da det ikke på forhånd kan forudses, hvilke ekstraordinære omstændigheder der vil indtræffe, som kan berettige til støtte i form af ekstraordinære foranstaltninger, kan denne budgetmæssige virkning ikke kvantificeres. Den foreslåede ændring kan tidligst få virkning (hvis de foreslåede ændringer træder i kraft inden da) fra den 16. oktober 2025, dvs. i regnskabsåret 2026, eftersom der allerede er tildelt midler under 2025-reserven til sektorer, der er berørt af ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer. Eventuelle tilknyttede udgifter forbliver under underloftet for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ³⁵	fra EFTA-lande ³⁶	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ³⁷	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
3	08.02.01 Landbrugsreserve	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08.02.02.01 Frugt- og grøntsagssektoren	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08.02.04.01 Grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	JA/NEJ
3	08.02.04.02 Supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08.02.04.03 Supplerende indkomststøtte til unge landbrugere	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08.02.04.04 Ordninger til gavn for klimaet og miljøet	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	08.02.04.05 Koblet indkomststøtte	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande	fra andre tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
3	08.02.04.07 Supplerende krisebetalinger	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

³⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³⁷ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

3.2.1.1. Bevillinger fra vedtaget budget

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme		Nummer						
GD: <AGRI>			År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027	
			2024	2025	2026	2027		
Aktionsbevillinger								
08.02.02.01 Frugt- og grøntsagssektoren		Forpligtelser	(1a)			5,750	5,750	11,500
		Betalinger	(2a)			5,750	5,750	11,500
		Forpligtelser	(1b)					0,000
		Betalinger	(2b)					0,000
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ³⁸								
Budgetpost			(3)					0,000
Bevillinger I ALT til GD <AGRI>		Forpligtelser	=1a+1b+3	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
		Betalinger	=2a+2b+3	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
			År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027	
			2024	2025	2026	2027		
Aktionsbevillinger	I ALT	Forpligtelser	(4)	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500

³⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning og direkte forskning.

	Betalinger	(5)	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500

			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021-2027
• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
	Betalinger	(5)	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Bevillinger I ALT under udgiftsområde 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
	Betalinger	=5+6	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT FFR 2021-2027
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7	Forpligtelser	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500
i den flerårige finansielle ramme	Betalinger	0,000	0,000	5,750	5,750	11,500

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger (skal ikke udfyldes for decentrale agenturer)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. afsnit 1.6)								I ALT	
	RESULTATER																			
	Type ³⁹	Gnsntl · omkostninger	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omk ostni nger	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal resulta ter i alt	Omkostn inger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁴⁰																				
- Resultat																				
- Resultat																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 1																				
SPECIFIKT MÅL NR. 2																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 2																				
I ALT																				

³⁹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).
⁴⁰ Som beskrevet i afsnit 1.3.2. "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- ☒ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.1. Bevillinger fra vedtaget budget

VEDTAGNE BEVILLINGER	År	År	År	År	I ALT 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
UDGIFTSOMRÅDE 7					
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7					
Menneskelige ressourcer	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andre administrationsudgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som det ansvarlige generaldirektorat tildeles i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure og under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☒ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

3.2.4.1. Finansieret over vedtaget budget

Overslag angives i årsværk⁴¹

VEDTAGNE BEVILLINGER	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0	0	0	0
20 01 02 03 (i EU-delegationerne)	0	0	0	0
01 01 01 01 (indirekte forskning)	0	0	0	0
01 01 01 11 (direkte forskning)	0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere)	0	0	0	0
• Eksternt personale (i årsværk)				
20 02 01 (KA og UNE under den samlede bevillingsramme)	0	0	0	0

⁴¹ Angiv nedenfor, hvor mange årsværk inden for det angivne antal der allerede er afsat til forvaltning af foranstaltningen og/eller kan omfordes inden for dit generaldirektorat, og hvilke nettobehov du har.

20 02 03 (KA, LA, UNE og JMD i EU-delegationerne)		0	0	0	0
Budgetpost for administrativ støtte [XX.01.YY.YY]	- i hovedsædet	0	0	0	0
	- i EU-delegationerne	0	0	0	0
01 01 01 02 (KA og UNE – indirekte forskning)		0	0	0	0
01 01 01 12 (KA og UNE – direkte forskning)		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Udgiftsområde 7		0	0	0	0
Andre budgetposter (angiv nærmere) – Uden for udgiftsområde 7		0	0	0	0
I ALT		0	0	0	0

I betragtning af den generelle vanskelige situation under udgiftsområde 7 med hensyn til både personale og bevillinger vil personalebehovet blive dækket ved hjælp af personale fra generaldirektoratet, som allerede er afsat til forvaltningen af foranstaltningen, og/eller som er blevet omfordelt i generaldirektoratet eller andre af Kommissionens tjenestegrene.

Personalebehov til gennemførelse af forslaget (i årsværk):

	Skal dækkes af det nuværende personale i Kommissionens tjenestegrene	Ekstraordinært personalebehov*		
		Skal finansieres under udgiftsområde 7 eller Forskning	Skal finansieres over BA-posten	Skal finansieres af gebyrer
Stillinger i stillingsfortegnelsen			Ikke relevant	
Eksternt personale (KA, SNE og V)				

Beskrivelse af opgaver, der skal udføres af:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

3.2.5. Oversigt over de anslåede virkninger for de digitale teknologirelaterede investeringer

Digitale bevillinger og IT-bevillinger I ALT	År	År	År	År	I ALT FFR 2021-2027
	2024	2025	2026	2027	
UDGIFTSOMRÅDE 7					
IT-udgifter (organisationen/institutionen)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7					
Policy-IT-udgifter til operationelle	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

programmer					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
I ALT	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)
- ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- ☐ kræver en revision af FFR

3.2.7. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- ☒ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen					
Samfinansierede bevillinger I ALT					

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴²			
		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027

⁴² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

Artikel					
---------------	--	--	--	--	--

For formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

4. DIGITALE DIMENSIONER

4.1. Krav vedrørende digital relevans

Forslaget **omfatter ikke krav af digital relevans**, da afskaffelsen af den årlige præstationsafstemning har medført, at de relaterede rapporteringsforpligtelser udgår uden nye krav vedrørende datastrømme. Denne forenkling er imidlertid ikke et direkte resultat af strømliningen af rapporteringsforpligtelserne ved hjælp af digitale værktøjer, men snarere en konsekvens af, at den årlige præstationsafstemning udgår. Selv om medlemsstaterne anvender digitale teknologier til gennemførelse af den fælles landbrugspolitik, er de foreslåede ændringer af rapporteringsforpligtelserne ikke knyttet til disse digitale teknologier.

I overensstemmelse med princippet om "digitalt som standard", som prioriterer anvendelsen af digitale løsninger til levering af offentlige tjenester, indføres der en ny artikel, artikel 13a, i forordning (EU) 2021/2116 for at vurdere status for interoperabiliteten mellem informationssystemer til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik på nationalt og grænseoverskridende plan. Denne nye artikel vil yderligere styrke digitaliseringen af offentlige tjenester og sikre en gnidningsløs datastrøm og fremtidssikring af politikker. Forslaget er således i overensstemmelse med princippet om "digitalt som standard", som fremmer anvendelsen af digitale teknologier til at forbedre effektiviteten, virkningen og tilgængeligheden af offentlige tjenester. Det vil også styrke den fremtidige gennemførelse af engangsprincippet. Henvisningen i den foreslåede artikel 13a til digitale identifikationssystemer, der anvendes i dataaktiver og informationssystemer til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, giver navnlig medlemsstaternes myndigheder anvisninger på, hvordan man indsamler oplysninger én gang og anvender dem flere gange i systemer med fælles identifikatorer.

4.2. Data

Ikke relevant

Overensstemmelse med den europæiske datastrategi

Ikke relevant

Overensstemmelse med engangsprincippet

Fremme af gennemførelsen af engangsprincippet er en af drivkræfterne bag kravene i den foreslåede artikel 13a i forordning (EU) 2021/2116. Henvisningen til digitale identifikationssystemer giver navnlig medlemsstaternes myndigheder konkrete oplysninger om, hvordan oplysninger indsamles én gang og anvendes flere gange i systemer med

entydige identifikatorer.

Forklar, hvordan nyskabte data er søgbare, tilgængelige, interoperable og videreanvendelige og opfylder standarder af høj kvalitet

Ikke relevant, da artikel 2, stk. 3, indeholder specifikke typer af oplysninger.

4.3. Digitale løsninger

Ikke relevant, da kravene ikke kræver en specifik løsning. Medlemsstaterne skal dog i deres vurdering overveje tilpasning til forordning (EU) nr. 910/2014, herunder for så vidt angår den europæiske digitale identifikationstegnebog for fysiske og juridiske personer.

4.4. Vurdering af interoperabilitet

Ikke relevant, da kravene ikke kræver en specifik løsning. Medlemsstaterne bør dog inden for rammerne af deres køreplan vurdere interoperabilitetsaspekter, herunder den grænseoverskridende dimension.

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

Ikke relevant